

Warszawa, dnia 13 marca 2020 r.

Poz. 424

USTAWA

z dnia 13 lutego 2020 r.

o ochronie roślin przed agrofagami^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie ochrony roślin przed agrofagami określonym w:
 - a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającym dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.³⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2016/2031”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031,
 - b) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG,

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.);
 - 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.
- ³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 77.

96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/625”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625;

- 2) sprawy ochrony roślin przed agrofagami, w tym przeprowadzania kontroli, w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1, w tym zasady:
 - a) ustanawiania miejsc produkcji i obszarów wolnych od określonych agrofagów,
 - b) wydawania fitosanitarnych świadectw eksportowych i fitosanitarnych świadectw reeksportowych dla wywozu roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów do państw trzecich.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) agrofagi – agrofagi, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) agrofagi kwarantannowe – agrofagi kwarantannowe w rozumieniu art. 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 3) agrofagi kwarantannowe dla Unii – agrofagi kwarantannowe dla Unii w rozumieniu art. 4 rozporządzenia 2016/2031;
- 4) agrofagi priorytetowe – agrofagi priorytetowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 5) agrofagi kwarantannowe dla strefy chronionej – agrofagi kwarantannowe dla strefy chronionej, o których mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 6) regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii – regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii w rozumieniu art. 36 rozporządzenia 2016/2031;
- 7) rośliny – rośliny w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 8) rośliny przeznaczone do sadzenia – rośliny przeznaczone do sadzenia w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 2016/2031;
- 9) sadzenie – sadzenie w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 10) produkty roślinne – produkty roślinne w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 11) inne przedmioty – inne przedmioty w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2016/2031;
- 12) kontrole urzędowe – kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;
- 13) podmiot profesjonalny – podmiot profesjonalny w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/2031;
- 14) zarejestrowany podmiot – zarejestrowany podmiot w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 2016/2031;
- 15) partia – partię w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia 2016/2031;
- 16) jednostka handlowa – jednostkę handlową w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 2016/2031;
- 17) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;
- 18) środek fitosanitarny – środek fitosanitarny w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2016/2031;
- 19) obszar wyznaczony – obszar, o którym mowa w art. 18 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031;
- 20) zwalczanie – zwalczanie w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2016/2031;
- 21) test – test w rozumieniu art. 2 pkt 13 rozporządzenia 2016/2031;
- 22) zabieg – zabieg w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 2016/2031;
- 23) strefa chroniona – strefę, o której mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 24) urzędowy rejestr podmiotów profesjonalnych – rejestr, o którym mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 25) paszport roślin – paszport roślin w rozumieniu art. 78 rozporządzenia 2016/2031;
- 26) upoważnienie do wydawania paszportów roślin – upoważnienie, o którym mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 27) plan zarządzania zagrożeniem agrofagami – plan, o którym mowa w art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

- 28) drewniany materiał opakowaniowy – drewniany materiał opakowaniowy, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 29) państwa trzecie – państwa trzecie, o których mowa w art. 1 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031;
- 30) terytorium Unii Europejskiej – terytorium Unii, o którym mowa w art. 1 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031;
- 31) kontrola dokumentacji – kontrolę dokumentacji w rozumieniu art. 3 pkt 41 rozporządzenia 2017/625;
- 32) kontrola identyfikacyjna – kontrolę identyfikacyjną w rozumieniu art. 3 pkt 42 rozporządzenia 2017/625;
- 33) kontrola bezpośrednia – kontrolę bezpośrednią w rozumieniu art. 3 pkt 43 rozporządzenia 2017/625;
- 34) stacja kwarantanny – stację kwarantanny w rozumieniu art. 2 pkt 19 rozporządzenia 2016/2031;
- 35) obiekt zapewniający izolację – obiekt zapewniający izolację w rozumieniu art. 2 pkt 20 rozporządzenia 2016/2031;
- 36) fitosanitarne świadectwo eksportowe – świadectwo, o którym mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 37) fitosanitarne świadectwo reeksportowe – świadectwo, o którym mowa w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 38) świadectwo przedeksportowe – świadectwo, o którym mowa w art. 102 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 39) tranzyt fitosanitarny – tranzyt fitosanitarny w rozumieniu art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

Art. 3. 1. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”:

- 1) jest właściwym organem w rozumieniu:
 - a) art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2016/2031,
 - b) art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625 – w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625,
- 2) wykonuje obowiązki i uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w:
 - a) rozporządzeniu 2016/2031 i przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031,
 - b) rozporządzeniu 2017/625 i przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 – w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625

– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Jeżeli wykonanie obowiązków lub uprawnień właściwego organu lub państwa członkowskiego, należących zgodnie z ust. 1 do właściwości wojewódzkiego inspektora, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego, wojewódzki inspektor dokonuje takiego rozstrzygnięcia w drodze decyzji, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie:

- 1) ustanawiania programów, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) opracowywania, przeglądu i uaktualniania planów, o których mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, zwanych dalej „planami awaryjnymi”;
- 3) koordynowania przeprowadzania ćwiczeń, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 4) przyjmowania planów, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, zwanych dalej „planami działania”;
- 5) przekazywania Komisji Europejskiej oraz organom innych państw członkowskich właściwym w sprawach ochrony roślin przed agrofagami powiadomień, informacji i danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w zakresie określonym w ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. 425).

2. Główny Inspektor wykonuje obowiązki właściwego organu określone w art. 2 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/827 z dnia 13 marca 2019 r. dotyczącego kryteriów, jakie mają spełniać podmioty profesjonalne, aby spełniać warunki określone w art. 89 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031, oraz procedur służących zapewnieniu, że te kryteria zostały spełnione (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 10).

3. Projekty planów awaryjnych i planów działania Główny Inspektor:

- 1) przekazuje do zaopiniowania ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska;
- 2) może przekazać do zaopiniowania ministrom innym niż określone w pkt 1, jeżeli projekt planu awaryjnego lub planu działania dotyczy zakresu działania tych ministrów.

4. Projekty planów awaryjnych i planów działania, po ich zaopiniowaniu, Główny Inspektor przedkłada do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

5. Główny Inspektor udostępnia zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa plany awaryjne i plany działania na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”.

Art. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadamiania Komisji Europejskiej, o którym mowa w:

- 1) art. 108 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625.

Art. 6. 1. Z uwzględnieniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku do Głównego Inspektora albo wojewódzkiego inspektora, wniosek ten składa się w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego środkami komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.

3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku do Głównego Inspektora albo wojewódzkiego inspektora w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, wniosek ten spełnia wymagania określone dla podania w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Jeżeli:

- 1) wniosek, o którym mowa w ust. 3:
 - a) nie spełnia wymagań określonych w ust. 3 lub
 - b) nie zawiera wymaganych informacji lub danych, lub
- 2) do wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie zostały dołączone wymagane dokumenty

– Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że niezuzupełnienie lub niepoprawienie wniosku spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.

5. W razie niezuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Rozdział 2

Zapobieganie występowaniu agrofagów i ich zwalczanie

Art. 7. Kontrole, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, przeprowadza wojewódzki inspektor, z tym że kontrole na drogach oraz kontrole przemieszczających się środków transportu i towarów nimi przewożonych są przeprowadzane we współpracy z Policją lub Inspekcją Transportu Drogowego.

Art. 8. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole występowania agrofagów niekwarantannowych dotychczas niewystępujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku stwierdzenia wystąpienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, wojewódzki inspektor:

- 1) informuje o tym niezwłocznie Głównego Inspektora;
- 2) może wprowadzić, w drodze decyzji, na koszt strony, środki, o których mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, określa się nakładane na stronę obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczenie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, ze wskazaniem terminu wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Zmiana i uchylene decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, nie wymaga zgody strony.

6. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów, gruntów lub obiektów, których dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2:

- 1) dotychczasowy posiadacz informuje o tym niezwłocznie wojewódzkiego inspektora, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym miało miejsce to przeniesienie;
- 2) wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki, nakazy i zakazy określone w odniesieniu do dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2; w decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny zakres lub termin wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby jego rozprzestrzeniania się.

7. W przypadku zagrożenia wystąpienia lub rozprzestrzenienia się agrofaga niekwarantannowego, który dotychczas nie występował na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub występował na ograniczonym obszarze, a który może stwarzać szczególne zagrożenie, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce tego zagrożenia udostępnia, na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektoratem”, informacje o sposobach i terminach zwalczania tego agrofaga.

8. Informacje, o których mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor może udostępniać także w inny sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.

Art. 9. 1. Główny Inspektor po otrzymaniu informacji od wojewódzkiego inspektora o stwierdzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, informuje o tym niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przeprowadzania ocen, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031.

3. Jeżeli ocena, o której mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wykaże, że stwierdzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agrofag niekwarantannowy spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczenie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tego agrofaga, określone na podstawie ust. 5, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

4. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 3, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania, przemieszczania, utrzymywania, rozmnażania lub uwalniania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tego agrofaga lub
- 2) nakaz prowadzenia obserwacji występowania tego agrofaga lub organizmów przenoszących tego agrofaga (wektorów), lub
- 3) nakaz informowania, w określonym terminie, wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia tego agrofaga, lub
- 4) nakaz wykonywania określonych zabiegów zwalczających tego agrofaga lub jego wektory, lub
- 5) obowiązek dokumentowania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz przechowywania tej dokumentacji, lub
- 6) nakaz prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określony sposób ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się tego agrofaga lub jego wektorów, lub
- 7) nakaz zaniechania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 8) obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszporty roślin lub inne dokumenty lub oznaczenia, lub

- 9) obowiązek poddawania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli przez wojewódzkiego inspektora, lub
- 10) zakaz wprowadzania z określonych państw trzecich określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 11) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 12) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 13) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub
- 14) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 12, lub
 - b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 13, lub
- 15) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 16) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie niezbędnym do zwalczania lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku określonym w ust. 3, określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 3, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odstąpić od wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli środki wprowadzone na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 2 zapewniają zwalczanie agrofaga, którego one dotyczą, i zapobieżenie jego rozprzestrzenieniu się.

7. Jeżeli wykonanie obowiązków, nakazów lub zakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach określonych podmiotów, rozstrzygnięcia w tym zakresie dokonuje się w drodze decyzji.

Art. 10. 1. Jeżeli Główny Inspektor stwierdzi, że do zwalczania lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się określonego agrofaga występującego na danym obszarze nie jest konieczne przekazywanie przez:

- 1) podmioty profesjonalne powiadomień, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - 2) osoby niebędące podmiotami profesjonalnymi powiadomień, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031
- informuje o tym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie jest wymagane przekazywanie przez:

- 1) podmioty profesjonalne powiadomień, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - 2) osoby niebędące podmiotami profesjonalnymi powiadomień, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031
- w odniesieniu do podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia określonego agrofaga na danym obszarze, mając na uwadze informacje przekazane przez Głównego Inspektora na podstawie ust. 1 oraz zakres informacji niezbędnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanej dalej „Inspekcją”, do zwalczania lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

Art. 11. 1. Środki, o których mowa w:

- 1) art. 10 akapit trzeci rozporządzenia 2016/2031, wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce podejrzenia wystąpienia danego agrofaga,

- 2) art. 17 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wystąpienia danego agrofaga,
- 3) art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625, w przypadku niezgodności roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z wymogami ustawy, rozporządzenia 2016/2031 lub przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, do których nie mają zastosowania pkt 1 i 2, wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę urzędową tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów

– przy czym, jeżeli jest konieczne wprowadzenie tych środków w miejscu innym niż miejsce podejrzenia wystąpienia lub miejsce wystąpienia danego agrofaga, lub miejsce przeprowadzenia kontroli – środki te wprowadza wojewódzki inspektor właściwy dla tego miejsca.

2. Instrukcje, o których mowa w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, wydaje, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

3. W decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa się obowiązki, nakazy lub zakazy nakładane na stronę, ze wskazaniem terminu wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów, a w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, określa się ponadto zakres obszaru wyznaczonego zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, jeżeli są spełnione przesłanki do ustalenia tego obszaru.

4. W przypadku postępowania prowadzonego w sprawie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów sprzedawanych poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170) lub roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów objętych kontrolą przemieszczających się środków transportu lub towarów nimi przewożonych, stroną postępowania jest osoba faktycznie władająca tymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami.

5. O wszczęciu postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 4, nie zawiadamia się strony i w tym postępowaniu nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów, gruntów lub obiektów, których dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3 lub ust. 2:

- 1) dotychczasowy posiadacz informuje o tym niezwłocznie wojewódzkiego inspektora, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym miało miejsce to przeniesienie;
- 2) wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki, nakazy i zakazy, określone w odniesieniu do dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3 lub ust. 2; w decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny zakres lub termin wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby rozprzestrzeniania się tego agrofaga.

7. Jeżeli środki określone w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3, ust. 2 lub ust. 6 pkt 2, okażą się nieskuteczne lub nie zostaną prawidłowo wykonane, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może określić inny zakres lub termin wykonania określonych w tej decyzji obowiązków, nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby rozprzestrzeniania się tego agrofaga.

8. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, ust. 6 pkt 2 i ust. 7, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

9. Zmiana i uchylene decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, ust. 6 pkt 2 i ust. 7, nie wymaga zgody strony.

10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio w przypadku podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia agrofaga niekwarantannowego spełniającego kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii.

11. W przypadku stwierdzenia wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki, o których mowa w art. 10 akapit trzeci lub art. 17 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, lub instrukcje, o których mowa w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

12. Jeżeli środki fitosanitarne, o których mowa w ust. 11, są wprowadzane na obszarze wyznaczonym, wojewoda ogłasza, w drodze obwieszczenia, w wojewódzkim dzienniku urzędowym, informację o ustaleniu tego obszaru i jego zasięgu.

Art. 12. 1. Informacje określone w:

- 1) art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) art. 13 rozporządzenia 2016/2031,
- 3) art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2016/2031

– wojewódzki inspektor udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat, a takie udostępnienie uważa się za przekazanie tych informacji podmiotom profesjonalnym i poinformowanie opinii publicznej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor może udostępnić także w inny sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.

Art. 13. 1. Podmiot wykonujący działalność w zakresie:

- 1) przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub
- 2) przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej

– przy przetwarzaniu tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów stosuje metody zapewniające zniszczenie tego agrofaga.

2. Podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, przekazuje w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego środkami komunikacji elektronicznej informację o zamiarze podjęcia takiej działalności wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na planowane miejsce wykonywania tej działalności, w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia tej działalności.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu zamierzającego wykonywać działalność określoną w ust. 1, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby informacja ta zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu zamierzającego wykonywać działalność określoną w ust. 1, a w przypadku podmiotu nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) planowane miejsce wykonywania działalności określonej w ust. 1;
- 5) planowany termin rozpoczęcia działalności określonej w ust. 1;
- 6) określenie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przeznaczonych do przemysłowego przetwarzania w ramach działalności określonej w ust. 1;
- 7) nazwę agrofaga, o którym mowa w ust. 1.

4. Jeżeli podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, w informacji, o której mowa w ust. 2, zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. Wojewódzki inspektor, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2, może przeprowadzić kontrolę w celu sprawdzenia, czy stosowane przez podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, metody przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów zapewniają zniszczenie agrofaga.

6. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor stwierdzi, że stosowane przez podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, metody przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów nie zapewniają zniszczenia agrofaga, zakazuje, w drodze decyzji, wykonywania tej działalności, do czasu zapewnienia przez ten podmiot, że metody stosowane do przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów zapewnią zniszczenie agrofaga.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

8. Podmiot wykonujący działalność określoną w ust. 1 przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informację o zamiarze rozpoczęcia przetwarzania każdej partii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w ramach tej działalności, w terminie 3 dni przed dniem rozpoczęcia tego przetwarzania.

9. Jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że stosowane metody przemysłowego przetwarzania:

- 1) nie zapewniły zniszczenia agrofaga, stosuje się przepisy art. 11 ust. 1–10;
- 2) nie zapewnią zniszczenia agrofaga, zakazuje, w drodze decyzji, wykonywania działalności określonej w ust. 1, do czasu zapewnienia, że metody stosowane do przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów zapewnią zniszczenie agrofaga.

10. Decyzja, o której mowa w ust. 9 pkt 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

11. Wojewódzki inspektor gromadzi informacje o podmiotach wykonujących działalność określoną w ust. 1 i udostępnia te informacje podmiotom zainteresowanym przemysłowym przetworzeniem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6 i 7.

Art. 14. 1. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek przyjęcia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej środków przeciwko określonym agrofagom, każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczenie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tych agrofagów, określone na podstawie ust. 3, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

2. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 3, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania, przemieszczania, utrzymywania, rozmnażania lub uwalniania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych agrofagów lub
- 2) nakaz prowadzenia obserwacji występowania określonych agrofagów lub ich wektorów, lub
- 3) nakaz informowania, w określonym terminie, wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia określonych agrofagów, lub
- 4) nakaz wykonywania określonych zabiegów zwalczających określone agrofagi lub ich wektory, lub
- 5) obowiązek dokumentowania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz przechowywania tej dokumentacji, lub
- 6) nakaz prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określony sposób ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się określonych agrofagów lub ich wektorów, lub
- 7) nakaz zaniechania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 8) obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszporty roślin lub inne dokumenty lub oznaczenia, lub
- 9) obowiązek poddawania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli przez wojewódzkiego inspektora, lub
- 10) zakaz wprowadzania z określonych państw trzecich określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 11) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 12) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 13) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub
- 14) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 12, lub
 - b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 13, lub

- 15) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 16) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie niezbędnym do zwalczenia lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa, w drodze rozporządzenia, w zakresie nieuregulowanym w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

4. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ, minister właściwy do spraw rolnictwa, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, określa również rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora, lub sposób ich wykonywania, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

5. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika uprawnienie do przyjęcia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej środków przeciwko określonym agrofagom, każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczenie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tych agrofagów, określone na podstawie ust. 7, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

6. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 5, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania, przemieszczania, utrzymywania, rozmnażania lub uwalniania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych agrofagów lub
- 2) nakaz prowadzenia obserwacji występowania określonych agrofagów lub ich wektorów, lub
- 3) nakaz informowania, w określonym terminie, wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia określonych agrofagów, lub
- 4) nakaz wykonywania zabiegów zwalczających określone agrofagi lub ich wektory, lub
- 5) obowiązek dokumentowania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz przechowywania tej dokumentacji, lub
- 6) nakaz prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określony sposób, ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się określonych agrofagów lub ich wektorów, lub
- 7) nakaz zaniechania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 8) obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszporty roślin lub inne dokumenty lub oznaczenia, lub
- 9) obowiązek poddawania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli przez wojewódzkiego inspektora, lub
- 10) zakaz wprowadzania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z określonych państw trzecich, lub
- 11) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 12) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 13) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub
- 14) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 12, lub
 - b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 13, lub

- 15) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 16) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie niezbędnym do zwalczenia lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 5, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

8. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika uprawnienie do wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ, minister właściwy do spraw rolnictwa, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, może określić również rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora lub sposób ich wykonywania, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

9. Jeżeli wykonanie obowiązków, nakazów lub zakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 lub 7 wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach określonych podmiotów, rozstrzygnięcia w tym zakresie dokonuje się w drodze decyzji.

Art. 15. 1. Jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi porażenie przez regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii roślin przeznaczonych do sadzenia, za których pośrednictwem agrofagi te są przenoszone, posiadanych w celu ich sprzedaży przez podmiot profesjonalny, z uwzględnieniem art. 37 ust. 1 akapit drugi i art. 39 rozporządzenia 2016/2031, zakazuje, w drodze decyzji, sprzedaż tych roślin jako roślin przeznaczonych do sadzenia.

2. W przypadku postępowania prowadzonego w sprawie roślin sprzedawanych poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych) lub roślin objętych kontrolą przemieszczających się środków transportu lub towarów nimi przewożonych, stroną postępowania jest osoba faktycznie władająca tymi roślinami.

3. O wszczęciu postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2, nie zawiadamia się strony i w tym postępowaniu nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Zmiana i uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wymaga zgody strony.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Rozdział 3

Ustanawianie stref chronionych oraz miejsc produkcji i obszarów wolnych od określonych agrofagów

Art. 16. Główny Inspektor:

- 1) wykonuje uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przekazywania Komisji Europejskiej wniosków o:
 - a) uznanie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego części za strefę chronioną w odniesieniu do określonego agrofaga, zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub tymczasową strefę chronioną, zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia 2016/2031,
 - b) zmianę obszaru strefy chronionej lub tymczasowej strefy chronionej, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - c) cofnięcie uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego części za strefę chronioną w odniesieniu do określonego agrofaga lub tymczasową strefę chronioną, zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w art. 32 ust. 7 rozporządzenia 2016/2031.

Art. 17. 1. Gospodarstwo rolne albo jego część będąca wyodrębnioną jednostką produkcyjną, albo gospodarstwa rolne będące zorganizowaną całością produkcyjną, zwane dalej „miejscem produkcji”, mogą być uznane za miejsce produkcji wolne od określonego agrofaga, jeżeli kontrola przeprowadzona przez wojewódzkiego inspektora, uwzględniająca biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się, obejmująca w szczególności:

- 1) ocenę wizualną, badania laboratoryjne, testy lub kontrolę dokumentów, informacji lub danych,
 - 2) ocenę, czy warunki prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w tym miejscu produkcji nie stwarzają ryzyka wprowadzenia do tego miejsca produkcji tego agrofaga
- potwierdzi niewystępowanie tego agrofaga w tym miejscu produkcji.

2. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład tego miejsca produkcji podejmuje działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, w szczególności:

- 1) prowadzi:
 - a) obserwacje występowania agrofaga, od którego miejsce produkcji zostało uznane za wolne, lub jego wektorów, przy czym w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia tego agrofaga, informuje o tym wojewódzkiego inspektora niezwłocznie, w terminie nie dłuższym jednak niż 7 dni,
 - b) działania mające na celu ograniczenie ryzyka wprowadzenia tego agrofaga na obszar tego miejsca produkcji;
- 2) dokumentuje w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem:
 - a) działania, o których mowa w pkt 1,
 - b) uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie, składowanie, obrót lub przemieszczanie określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w sposób umożliwiający stwierdzenie ich pochodzenia.

3. Status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga nadaje, na wniosek wszystkich posiadaczy gospodarstw rolnych wchodzących w skład tego miejsca produkcji, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na lokalizację tego miejsca produkcji.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, określa się działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga oraz sposób ich prowadzenia.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza gospodarstwa rolnego objętego wnioskiem, z tym że w przypadku gdy posiadaczem tego gospodarstwa jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza gospodarstwa rolnego objętego wnioskiem, a w przypadku posiadacza tego gospodarstwa nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) nazwę agrofaga, którego dotyczy wniosek;
- 5) informacje o miejscu produkcji, którego dotyczy wniosek, w tym informacje o:
 - a) jego lokalizacji, ze wskazaniem działek ewidencyjnych wchodzących w skład tego miejsca produkcji,
 - b) obiektach wchodzących w skład tego miejsca produkcji, wykorzystywanych przy uprawie, wytwarzaniu, pakowaniu, sortowaniu, składowaniu, obrocie lub przemieszczaniu roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się mapę lub plan miejsca produkcji, którego dotyczy wniosek.

7. Jeżeli posiadacz gospodarstwa rolnego objętego wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku tym zamiast informacji określonych w ust. 5 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

8. Do zmiany obszaru miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku ograniczenia obszaru tego miejsca produkcji nie przeprowadza się kontroli.

9. Posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga powiadamia wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3, lub zawartych w dokumentach dołączonych do tego wniosku, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

10. Jeżeli posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 9, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzenienia się na obszarze miejsca produkcji agrofaga, za wolne od którego zostało uznane to miejsce produkcji, albo
- 2) znosi, w drodze decyzji, dla całości tego miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tego agrofaga na obszarze tego miejsca produkcji, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

11. W przypadku gdy posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości tego miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

12. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 9, wynika, że w miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga albo na części tego miejsca produkcji przestały być spełniane warunki wymagane do uzyskania statusu takiego miejsca produkcji, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości tego miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga.

13. Decyzje, o których mowa w ust. 10 pkt 2, ust. 11 i 12, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

14. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres kontroli, jaka powinna zostać przeprowadzona w miejscu produkcji, i okres, jaki powinna objąć ta kontrola, a także szczegółowe warunki, jakie powinny być spełnione w tym miejscu produkcji, aby to miejsce produkcji mogło zostać uznane za wolne od określonego agrofaga,
- 2) szczegółowe działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga

– mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Art. 18. 1. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga wojewódzki inspektor przeprowadza kontrolę w celu utrzymania statusu miejsca produkcji wolnego od tego agrofaga, obejmującą kontrolę występowania tego agrofaga oraz kontrolę działań określonych w decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 3.

2. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie stwierdzone, że w miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga, lub działania określone w decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 3, są podejmowane niewłaściwie, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga.

3. Wojewódzki inspektor odstępuje od zniesienia dla całości miejsca produkcji albo jego części statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, jeżeli:

- 1) stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzenienia się na obszarze tego miejsca produkcji tego agrofaga lub
- 2) mimo stwierdzenia wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia tego agrofaga na roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach wprowadzonych do tego miejsca produkcji nie istnieje ryzyko jego zdomowienia się lub rozprzestrzenienia w tym miejscu produkcji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wojewódzki inspektor nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń kontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie. Jeżeli uchybienia te nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga.

5. W przypadku gdy posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie spełnienia warunków do utrzymania statusu takiego miejsca produkcji, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga.

6. Wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga również na wniosek posiadacza gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład tego miejsca produkcji.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 2, 4 i 5, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

8. Czynności, o których mowa w ust. 1–4 oraz art. 17 ust. 1, 4 i 10–12, wojewódzki inspektor wykonuje zgodnie z Międzynarodowymi Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych, wydanymi na podstawie Międzynarodowej konwencji ochrony roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2001 r. poz. 151).

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres lub częstotliwość kontroli, jakie powinny być przeprowadzane w celu utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Art. 19. 1. Dany obszar może zostać uznany za wolny od agrofaga określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, jeżeli kontrola przeprowadzona przez wojewódzkiego inspektora, obejmująca w szczególności:

- 1) ocenę wizualną, badania laboratoryjne, testy lub kontrolę dokumentów, informacji lub danych,
- 2) ocenę, czy warunki prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na tym obszarze nie stwarzają ryzyka wprowadzenia na ten obszar tego agrofaga

– potwierdzi niewystępowanie tego agrofaga na tym obszarze.

2. Obszar uznany za wolny od określonego agrofaga ustanawia wojewoda, w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Wojewoda zapewnia udział społeczeństwa w opracowywaniu projektu tego rozporządzenia.

3. Podmioty prowadzące na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga uprawę, zajmujące się na tym obszarze wytwarzaniem, pakowaniem, sortowaniem lub składowaniem określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów lub dokonujące obrotu lub przemieszczania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów podejmują działania niezbędne do utrzymania przez ten obszar statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga, które mogą obejmować w szczególności:

- 1) obserwacje występowania tego agrofaga lub jego wektorów i niezwłoczne informowanie wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia tego agrofaga, w terminie nie dłuższym jednak niż 7 dni lub
- 2) wykonywanie zabiegów zwalczających tego agrofaga lub jego wektory, lub
- 3) prowadzenie i przechowywanie dokumentacji dotyczącej prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 4) prowadzenie uprawy, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie, składowanie, obrót lub przemieszczanie określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w sposób ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się tego agrofaga lub jego wektorów, lub
- 5) zaniechanie prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 6) przekazywanie wojewódzkiemu inspektorowi informacji o sposobie przeprowadzenia działań określonych w pkt 1–5 lub ich wynikach.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres kontroli, jaka powinna zostać przeprowadzona na danym obszarze, i okres, jaki powinna objąć ta kontrola, a także szczegółowe warunki, jakie powinny być spełnione na tym obszarze, aby ten obszar mógł zostać uznany za wolny od określonego agrofaga,
- 2) szczegółowe działania niezbędne do utrzymania przez dany obszar statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga

– mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Art. 20. 1. Na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wojewódzki inspektor przeprowadza kontrolę występowania tego agrofaga oraz kontrolę przeprowadzenia działań określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 19 ust. 4.

2. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga, wojewódzki inspektor, z uwzględnieniem ust. 9 i ust. 10 pkt 1:

- 1) wyznacza obszar, na którym powinny zostać podjęte działania mające na celu zwalczenie i zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tego agrofaga;
- 2) wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, środki służące zwalczeniu i zapobieżeniu rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

3. Do obszaru wyznaczonego na podstawie ust. 2 pkt 1 nie ma zastosowania status obszaru wolnego od określonego agrofaga.

4. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, mogą obejmować:

- 1) nakaz:
 - a) stosowania określonych zabiegów uprawowych, w tym płodozmianu, niszczenia chwastów lub samosiewów, przyorania resztek poźniwnych, lub stosowania materiału siewnego odpowiedniej kategorii lub odmian odpornych na określonego agrofaga,
 - b) zniszczenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, w tym określenie sposobu ich zniszczenia,
 - c) określonego sposobu postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami, w tym ich przetworzenia, przeznaczenia na paszę lub do konsumpcji, oczyszczenia, odkażenia, kompostowania, przeprowadzenia oddzielnego zbioru, składowania lub transportu, lub ich składowania lub kompostowania w określonym miejscu,
 - d) oczyszczenia lub odkażenia określonych przedmiotów lub miejsc, w których występuje lub występował określony agrofag lub które miały kontakt z porażonymi lub podejrzanymi o porażenie roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami,
 - e) zastosowania określonych zabiegów niszczących określonego agrofaga lub zapobiegających jego rozprzestrzenianiu się, w tym zabiegów chemicznego zwalczania, wymiany lub odkażenia gleby lub podłoża uprawowego, przemrożenia szklarni, zastosowania tablic chwytnych lub pułapek feromonowych,
 - f) spełnienia określonych warunków przed rozpoczęciem uprawy roślin, przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub ich wprowadzaniem do obrotu,
 - g) podjęcia innych działań koniecznych do zwalczania określonego agrofaga lub zapobiegających jego rozprzestrzenianiu się;
- 2) zakaz:
 - a) użytkowania gruntów do celów rolniczych lub leśnych,
 - b) uprawy, sadzenia lub używania do reprodukcji określonych roślin,
 - c) obrotu na terenie tego obszaru roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami lub przemieszczania ich poza określone miejsce,
 - d) kompostowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określonym miejscu,
 - e) wykorzystywania roślin lub produktów roślinnych na określone cele, w tym przeznaczania na paszę lub do konsumpcji,
 - f) wywożenia gleby lub podłoża uprawowego lub ich ponownego użycia,
 - g) stosowania skażonej lub podejrzananej o skażenie wody do oprysków, nawadniania lub przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów,
 - h) przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów,
 - i) podejmowania innych czynności w celu zwalczania określonego agrofaga lub zapobieżenia jego rozprzestrzenianiu się.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wojewódzki inspektor określa termin wykonania określonych w niej nakazów lub zakazów.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Zmiana i uchylene decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, nie wymaga zgody strony.

8. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów, gruntów lub obiektów, których dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2:

- 1) dotychczasowy posiadacz informuje o tym niezwłocznie wojewódzkiego inspektora, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym miało miejsce to przeniesienie;
- 2) wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, nakazy i zakazy określone w odniesieniu do dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2; w decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny zakres lub termin wykonania tych nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby jego rozprzestrzeniania się.

9. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga, a agrofag ten jest agrofagiem kwarantannowym dla Unii, agrofagiem objętym środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, agrofagiem niekwarantannowym spełniającym kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofagiem kwarantannowym dla strefy chronionej, na obszarze której stwierdzono jego wystąpienie lub istnieje podejrzenie jego wystąpienia, wojewódzki inspektor stosuje przepisy art. 11 ust. 1–10.

10. Jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga i zwalczenie tego agrofaga nie jest możliwe lub
- 2) środki wynikające z decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lub art. 11 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 2, ust. 6 pkt 2 lub ust. 7, lub instrukcje, o których mowa w art. 11 ust. 2, okażą się nieskuteczne, lub
- 3) podmiot, którego dotyczą działania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4, uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie spełnienia na danym obszarze warunków do utrzymania statusu obszaru wolnego od określonego agrofaga

– wojewódzki inspektor informuje o tym Głównego Inspektora, który występuje z wnioskiem do wojewody o zniesienie dla całości tego obszaru albo jego części statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga.

11. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga nie są wykonywane działania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, podmiotowi, który nie wykonuje tych działań, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka wprowadzenia na ten obszar i rozprzestrzenienia się na tym obszarze tego agrofaga, lub
- 2) informuje o tym Głównego Inspektora, który występuje z wnioskiem do wojewody o zniesienie dla całości tego obszaru albo jego części statusu obszaru uznanego za wolny od tego agrofaga, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko wprowadzenia na ten obszar lub rozprzestrzenienia się na tym obszarze tego agrofaga.

12. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, wojewódzki inspektor informuje o tym Głównego Inspektora, który występuje z wnioskiem do wojewody o zniesienie dla całości obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga albo jego części statusu obszaru uznanego za wolny od tego agrofaga.

13. Wojewoda po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 10, ust. 11 pkt 2 lub ust. 12, niezwłocznie znosi, w zakresie wskazanym w tym wniosku, status obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga, dokonując zmiany albo uchylając przepisy wydane na podstawie art. 19 ust. 2.

14. Czynności, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 5, ust. 8 pkt 2 i ust. 11 pkt 1 oraz art. 19 ust. 1, wojewódzki inspektor wykonuje zgodnie z Międzynarodowymi Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych, wydanymi na podstawie Międzynarodowej konwencji ochrony roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r.

15. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres lub częstotliwość kontroli, jakie powinny być przeprowadzane w celu utrzymania statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga, mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Rozdział 4

Urzędowy rejestr podmiotów profesjonalnych oraz wydawanie paszportów roślin i innych urzędowych poświadczeń

Art. 21. 1. Właściwym organem do prowadzenia i aktualizacji urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych jest wojewódzki inspektor.

2. Wniosek o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych składa się do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu ubiegającego się o wpis do tego rejestru, a w przypadku podmiotu niemającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności wymagającej uzyskania tego wpisu. Jeżeli działalność wymagająca uzyskania wpisu jest wykonywana na obszarze właściwości więcej niż jednego wojewódzkiego inspektora, wniosek składa się do jednego z tych inspektorów.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, oprócz informacji i danych określonych w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, dołącza się informacje o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

5. Wojewódzki inspektor, który dokonał wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, informuje w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego podmiot wpisany do tego rejestru o dokonaniu wpisu do rejestru i numerze, pod którym ten podmiot został wpisany do tego rejestru, w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

6. O cofnięciu rejestracji w przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, podmioty inne niż określone w art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, które podlegają obowiązkowi wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, mając na uwadze zagrożenie, o którym mowa w art. 65 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie stosuje się określonego w art. 65 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031 wyłączenia z obowiązku wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, mając na uwadze zagrożenie, o którym mowa w art. 65 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031.

Art. 22. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do udzielenia upoważnienia do wydawania paszportów roślin stosuje się przepisy działu II rozdziału 8a Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin określony w art. 122a § 2 liczy się od dnia złożenia przez podmiot ubiegający się o to upoważnienie oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, do wojewódzkiego inspektora.

2. Oświadczenie, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, zawiera:

- 1) wskazanie nazwy botanicznej gatunków, rodzajów lub rodzin roślin lub wskazanie typów produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których podmiot ubiegający się o upoważnienie do wydawania paszportów roślin zamierza wydawać paszporty roślin;
- 2) wskazanie adresów nieruchomości, magazynów zbiorczych, centrów wysyłkowych lub innych miejsc planowanego wydawania paszportów roślin, o których mowa w art. 84 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 3) opis systemów i procedur, o których mowa w art. 89 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031.

3. Do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031:

- 1) dołącza się zaświadczenia, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, lub ich kopie, potwierdzające, że osoby, które będą dokonywały ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, posiadają wiedzę określoną w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031;
- 2) może zostać dołączony wniosek o upoważnienie do wydawania etykiet urzędowych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568 oraz z 2020 r. poz. 425), dla roślin, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Jeżeli na podstawie kontroli urzędowej lub na podstawie analizy oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, lub dokumentów dołączonych do tego oświadczenia wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 89 rozporządzenia 2016/2031, odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia do wydawania paszportów roślin w zakresie, w jakim nie są spełnione te wymagania, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1.

5. Do zmiany zakresu upoważnienia do wydawania paszportów roślin przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku rozszerzenia zakresu tego upoważnienia przepisy ust. 2–4 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego upoważnienia.

6. Podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin powiadamia wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, lub w dokumentach dołączonych do tego oświadczenia, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

7. Jeżeli podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 6, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

8. W przypadku gdy podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

9. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 6, wynika, że podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin przestał spełniać warunki wymagane do uzyskania tego upoważnienia, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

10. W przypadku gdy podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

11. O cofnięciu upoważnienia do wydawania paszportów roślin, w przypadkach określonych w art. 92 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

12. Wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin również:

- 1) na wniosek podmiotu upoważnionego do wydawania paszportów roślin;
- 2) w przypadku gdy podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli urzędowej, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie, czy ten podmiot przestrzega wymogów określonych w art. 83 ust. 1, 2, 4 lub 5, art. 87, art. 88, art. 89 ust. 1, art. 90 lub art. 93 ust. 1, 2, 3 lub 5 rozporządzenia 2016/2031.

13. Decyzje, o których mowa w ust. 7 pkt 2, ust. 8, ust. 9 pkt 2, ust. 10, 11 i ust. 12 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

14. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do wydawania paszportów roślin decyzją, o której mowa w ust. 7 pkt 2, ust. 8, 10, 11 lub ust. 12 pkt 2, może złożyć oświadczenie, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

15. Jeżeli podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do wydawania paszportów roślin decyzją, o której mowa w ust. 7 pkt 2, ust. 8, 10, 11 lub ust. 12 pkt 2, złoży oświadczenie, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, przed upływem terminu określonego w ust. 14, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, zakazuje temu podmiotowi wydawania paszportów roślin.

16. Środki inne niż cofnięcie upoważnienia do wydawania paszportów roślin, o których mowa w art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, które określają termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 23. 1. Ocena, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, może być przeprowadzana przez:

- 1) osobę posiadającą zaświadczenie o zdaniu egzaminu potwierdzającego posiadanie wiedzy określonej w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, dotyczącej danej grupy roślin lub danego typu produktów roślinnych lub innych przedmiotów – w odniesieniu do tej grupy roślin lub tego typu produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 2) wojewódzkiego inspektora.

2. Egzamin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) przeprowadza wojewódzki inspektor;
- 2) może zostać przeprowadzony przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego.

3. Badania laboratoryjne na obecność regulowanych agrofagów niekwarantannowych mogą być wykonywane w ramach oceny, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, przeprowadzanej przez osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w laboratoriach:

- 1) akredytowanych, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie, lub jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 70 ust. 2 tej ustawy;
- 2) instytutów badawczych;
- 3) posiadających akredytację w zakresie ogólnych wymagań dotyczących laboratoriów badawczych i wzorcujących udzieloną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544);
- 4) Inspekcji, jeżeli z przepisów:
 - a) o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek przeprowadzenia określonych badań przez właściwy organ lub
 - b) ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie wynika obowiązek przeprowadzenia określonych badań przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby przeprowadzania oceny określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w zakresie, w jakim nie zostały one określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, mając na uwadze zapewnienie właściwego wykonywania tej oceny.

Art. 24. 1. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, przeprowadza ocenę, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2016/2031 lub przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, przepisów ustawy lub przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 4, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, zakazuje tej osobie przeprowadzania takich ocen do czasu ponownego zdania egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1.

2. Osoba, której wojewódzki inspektor wydał zakaz przeprowadzania ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 1, może ponownie przystąpić do egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

3. Jeżeli osoba, której wojewódzki inspektor wydał zakaz przeprowadzania ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 1, zgłosi zamiar przystąpienia do egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, przed upływem terminu określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor odmawia tej osobie na piśmie przeprowadzenia tego egzaminu.

Art. 25. 1. Właściwym organem do zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami jest wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

2. Wojewódzki inspektor zatwierdza plan zarządzania zagrożeniem agrofagami na wniosek podmiotu.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

4. Wojewódzki inspektor informuje podmiot na piśmie o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami, podając przyczynę odmowy zatwierdzenia tego planu, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.

5. O cofnięciu zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

6. Środki inne niż cofnięcie zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami, o których mowa w art. 91 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, które określają termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 26. 1. Pasporty roślin mogą być wydawane także przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów albo ze względu na miejsce zakończenia kontroli roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państwa trzeciego, na wniosek zainteresowanego podmiotu, który nie został upoważniony do wydawania paszportów roślin dla tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki posiada;
- 3) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, ze wskazaniem nazwy botanicznej roślin, z których zostały one wytworzone, dla których ma zostać wydany paszport roślin;
- 4) ilość roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których ma zostać wydany paszport roślin;
- 5) liczbę wnioskowanych paszportów roślin;
- 6) oznaczenie strefy chronionej, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są przeznaczone do tej strefy;
- 7) numer w urzędowym rejestrze podmiotów profesjonalnych podmiotu, od którego wnioskodawca nabył rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty – w przypadku paszportu zastępującego inny paszport roślin wydany dla tej samej jednostki handlowej;
- 8) nazwę państwa pochodzenia albo państwa wysyłającego, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzą z państwa trzeciego.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

4. Jeżeli podmiot składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku tym zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1 i 2 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. W przypadku złożenia wniosku o wydanie paszportu roślin dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, niespełniających wymagań określonych w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wojewódzki inspektor odmawia, w drodze decyzji, wydania paszportu roślin dla tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

6. Jeżeli wniosek o wydanie paszportu roślin został złożony przez podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, których dotyczy ten wniosek, wniosek ten pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 27. 1. Wojewódzki inspektor, w przypadku określonym w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, unieważnia paszport roślin i nakazuje niezwłoczne usunięcie unieważnionego paszportu roślin z jednostki handlowej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla której został wydany.

2. W przypadku gdy istnieje ryzyko ponownego wykorzystania unieważnionego paszportu roślin, wojewódzki inspektor dokonuje jego przekreślenia i umieszcza na nim napis „anulowany” lub opatruje go pieczęcią z napisem „anulowany”.

Art. 28. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) jaka odległość oznacza niewielką odległość, o której mowa w art. 82 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, lub
- 2) dokumenty, o których mowa w art. 82 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031

– mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Art. 29. 1. Upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, udziela, na wniosek zarejestrowanego podmiotu, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu.

2. W decyzji o udzieleniu upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, określa się zakres tego upoważnienia oraz numer, jaki stosuje się w oznaczeniu, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) numer, pod którym wnioskodawca został wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych;
- 2) wskazanie zabiegów, których wykonanie będzie potwierdzane przez stosowanie oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach;
- 3) opis procedur zapewniających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 – w przypadku wniosku o upoważnienie do stosowania na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, potwierdzającego poddanie tego materiału, drewna, w tym drewna, z którego został wytworzony ten materiał, lub innych przedmiotów zabiegom, o których mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w zakładzie innego podmiotu;
- 4) wskazanie, czy wnioskodawca ubiega się o uzyskanie upoważnienia do naprawiania drewnianego materiału opakowaniowego zgodnie z art. 97 rozporządzenia 2016/2031;
- 5) opis zakładów i sprzętu, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające posiadanie wiedzy, o której mowa w art. 98 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

5. Wojewódzki inspektor przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę urzędową w celu sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia wymagania, o których mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, a w przypadku gdy wnioskodawca zamierza wykonywać działalność określoną w art. 97 lub art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 – także wymagania określone w tych przepisach.

6. Jeżeli na podstawie kontroli urzędowej lub na podstawie analizy opisu procedur zapewniających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, zawartego we wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub dokumentów określonych w ust. 4 wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, a w przypadku gdy wnioskodawca zamierza wykonywać działalność określoną w art. 97 lub art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 – wymagania określone w tych przepisach, odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 w zakresie, w jakim nie są spełnione te wymagania.

7. Do zmiany zakresu upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku:

- 1) ograniczenia zakresu tego upoważnienia – nie stosuje się przepisu ust. 5;
- 2) rozszerzenia zakresu tego upoważnienia – przepisy ust. 1–6 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego upoważnienia.

8. Podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 powiadamia wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub w dokumentach dołączonych do tego wniosku, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

9. Jeżeli podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 8, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo

2) cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

10. W przypadku gdy podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

11. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 8, wynika, że podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 przestał spełniać warunki wymagane do uzyskania tego upoważnienia, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

12. W przypadku gdy podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

13. O cofnięciu upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

14. Wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, również:

- 1) na wniosek podmiotu upoważnionego na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) w przypadku gdy podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 98 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli urzędowej, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie, czy ten podmiot przestrzega wymogów określonych w art. 96 ust. 1 lub art. 97 lub warunków określonych w art. 98 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031.

15. Decyzje, o których mowa w ust. 9 pkt 2, ust. 10, ust. 11 pkt 2 i ust. 12, 13 i ust. 14 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

16. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 9 pkt 2, ust. 10, 12, 13 lub ust. 14 pkt 2, może złożyć wniosek o ponowne udzielenie tego upoważnienia nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

17. Jeżeli podmiot, któremu cofnięto upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 9 pkt 2, ust. 10, 12, 13 lub ust. 14 pkt 2, złoży wniosek o ponowne udzielenie tego upoważnienia przed upływem terminu określonego w ust. 16, wniosek ten pozostawia się bez rozpoznania.

18. Środki inne niż cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, o których mowa w art. 98 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, które określają termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 30. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, w zakresie, w jakim nie zostały one określone w przepisach rozporządzenia 2016/2031 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031:

- 1) wymagania dotyczące wiedzy, o której mowa w art. 98 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, lub
- 2) wymagania organizacyjno-techniczne dotyczące zakładów i sprzętu, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, lub
- 3) sposób wykonywania zabiegów, jakim poddaje się drewniany materiał opakowaniowy, drewno lub inne przedmioty przed zastosowaniem na nich oznaczenia, o którym mowa w art. 96 rozporządzenia 2016/2031

– mając na uwadze ujednoczenie wymagań w odniesieniu do podmiotów upoważnionych na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Art. 31. 1. Jeżeli określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą stwarzać szczególne zagrożenie rozprzestrzenienia się określonych agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 i nie zostały one objęte obowiązkiem zaopatrzenia w paszport roślin, oznaczenie, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub inne dokumenty lub oznaczenia określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w przypadku wprowadzania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przemieszczania na tym terytorium lub wyprowadzania do innych państw członkowskich powinny być one zaopatrzone w dokumenty lub oznakowania potwierdzające, że spełniają one wymagania ograniczające to zagrożenie.

2. Jeżeli określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą stwarzać szczególne zagrożenie rozprzestrzenienia się określonych agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi i nie zostały one objęte obowiązkiem zaopatrzenia w paszport roślin, oznaczenie, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub w inne dokumenty lub oznaczenia określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w przypadku wprowadzania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na obszar tej strefy lub przemieszczania na tym obszarze powinny być one zaopatrzone w dokumenty lub oznakowania potwierdzające, że spełniają one wymagania ograniczające to zagrożenie.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w dokumenty lub oznakowania, inne niż paszporty roślin, oznaczenia, o których mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz inne dokumenty lub oznaczenia określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym:

- 1) w jakich przypadkach te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty powinny być zaopatrzone w te dokumenty lub oznakowania lub
- 2) wymagania, jakie powinny spełniać te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, aby mogły zostać zaopatrzone w te dokumenty lub oznakowania, lub
- 3) wymagania, jakie powinny zostać spełnione przy uprawie, wytwarzaniu, pakowaniu, sortowaniu, składowaniu lub przemieszczaniu tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, aby mogły zostać zaopatrzone w te dokumenty lub oznakowania, lub
- 4) informacje, jakie powinny być zawarte we wniosku o wydanie tych dokumentów lub oznakowań

– mając na uwadze ograniczenie ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Rozdział 5

Import roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów

Art. 32. 1. Właściwym organem do wprowadzenia nakazu zatrzymania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625, jest wojewódzki inspektor, który w ramach kontroli urzędowej w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, pobrał z tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów próbki, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

2. Nakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625, wprowadza się w drodze decyzji. Postępowanie w tej sprawie wszczyna się z urzędu.

3. W przypadku dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 56 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/625, nie zawiadamia się strony o wszczęciu postępowania.

4. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC), o którym mowa w art. 131 rozporządzenia 2017/625, zwanym dalej „systemem IMSOC”, doręczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, osobie faktycznie władającej przesyłką, której dotyczy to postępowanie, uznaje się za skuteczne zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania.

5. W postępowaniach w sprawach określonych w ust. 2 nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Umieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

7. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie decyzji osobie faktycznie władającej tą przesyłką uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 33. 1. Właściwym organem do wyznaczenia:

- 1) punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę urzędową określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”,
- 2) punktów kontroli, innych niż punkty kontroli granicznej, o których mowa w art. 53 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625, w których mogą być przeprowadzane kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie przesyłek określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „punktami kontroli, innymi niż punkty kontroli granicznej”

– wycofania tego wyznaczenia, zawieszenia tego wyznaczenia i nakazania wstrzymania działalności tych punktów oraz odwołania tego zawieszenia jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu wyznaczy, w drodze rozporządzenia, punkty kontroli granicznej, mając na uwadze zapewnienie w tych punktach spełnienia wymogów, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2017/625.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, punkty kontroli, inne niż punkty kontroli granicznej, mając na uwadze zapewnienie w punktach, innych niż punkty kontroli granicznej spełnienia wymogów, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2017/625.

4. Wykaz, o którym mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczący punktów kontroli granicznej wyznaczonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat. Wykaz ten, w zakresie określonym w art. 53 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, obejmuje również punkty kontroli, inne niż punkty kontroli granicznej wyznaczone w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

5. Zawieszenie punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej oraz nakaz wstrzymania działalności tych punktów są dokonywane na wniosek Głównego Inspektora.

6. O zawieszeniu punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej oraz nakazie wstrzymania jego działalności minister właściwy do spraw rolnictwa informuje, w drodze obwieszczenia, które jest ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

7. Zawieszenie punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej oraz nakaz wstrzymania działalności tych punktów są skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym zostało ogłoszone obwieszczenie określone w ust. 6.

8. Do odwołania zawieszenia punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej przepisy ust. 5–7 stosuje się odpowiednio.

9. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przekazywania informacji, o których mowa w art. 63 ust. 2 i ust. 4 lit. b rozporządzenia 2017/625.

Art. 34. 1. Naczelnik urzędu celno-skarbowego współpracuje z wojewódzkim inspektorem przeprowadzającym kontrolę urzędową, o której mowa w art. 43 rozporządzenia 2017/625, w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, zwaną dalej „graniczną kontrolą fitosanitarną”.

2. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego informuje wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu kontroli granicznej lub innego miejsca wprowadzania z państw trzecich przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, jeżeli podejrzewa, że przesyłka ta zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej.

3. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji określonej w ust. 2 wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzania z państw trzecich roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przeprowadza ich graniczną kontrolę fitosanitarną.

4. W przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej w portach morskich, wojewódzki inspektor informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Wojewódzki inspektor przeprowadza graniczną kontrolę fitosanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w przepisach art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520, 1556, 2200 i 2550).

5. Kontrola dokumentacji wprowadzanych z państw trzecich roślin, o których mowa w art. 73 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, oraz drewnianego materiału opakowaniowego, o którym mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, może być przeprowadzana przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.

6. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, który w wyniku kontroli dokumentacji stwierdzi, że:

- 1) rośliny, o których mowa w art. 73 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, nie są zaopatrzone w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe,
- 2) drewniany materiał opakowaniowy, o którym mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, nie jest oznakowany zgodnie z art. 43 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031

– wprowadza, w drodze decyzji, środki, o których mowa w art. 66 ust. 3 lit. a lub b rozporządzenia 2017/625.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 35. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę urzędową przesyłki roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich, w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, jest właściwym organem do wydania:

- 1) nakazu zatrzymania, odizolowania lub poddania kwarantannie tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2017/625;
- 2) nakazu zatrzymania i odmowy wprowadzenia tej przesyłki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sytuacji, o której mowa w art. 66 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2017/625;
- 3) nakazu odizolowania lub poddania kwarantannie tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 66 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2017/625;
- 4) nakazu zniszczenia, ponownego wysłania przesyłki poza Unię Europejską lub poddania tej przesyłki szczególnemu traktowaniu zgodnie z art. 71 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/625 w sytuacji, o której mowa w art. 66 ust. 3 rozporządzenia 2017/625;
- 5) nakazów, o których mowa w art. 66 ust. 6 rozporządzenia 2017/625;
- 6) nakazu odizolowania lub poddania kwarantannie tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 67 akapit pierwszy rozporządzenia 2017/625;
- 7) nakazu zatrzymania, zniszczenia lub poddania tej przesyłki szczególnemu traktowaniu zgodnie z art. 71 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/625 w sytuacji, o której mowa w art. 67 akapit drugi rozporządzenia 2017/625;
- 8) nakazów, o których mowa w art. 69 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
- 9) zezwolenia na ponowną wysyłkę tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

2. Odmowę, nakazy lub zezwolenie, o których mowa w ust. 1, wydaje się w drodze decyzji. Postępowanie w tych sprawach wszczyna się z urzędu.

3. W przypadku dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 56 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/625, nie zawiadamia się strony o wszczęciu postępowania.

4. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, osobie faktycznie władającej przesyłką, której dotyczy to postępowanie, uznaje się za skuteczne zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania.

5. W postępowaniach w sprawach określonych w ust. 2 nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Umieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

7. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie decyzji osobie faktycznie władającej tą przesyłką uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

8. Zmiana lub uchylene decyzji, o której mowa w ust. 2, nie wymaga zgody strony.

9. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 36. 1. Właściwym organem do wprowadzenia zakazu tranzytu fitosanitarnego w sytuacji, o której mowa w art. 47 ust. 2 i art. 57 rozporządzenia 2016/2031, jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzania z państw trzecich roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Zakaz tranzytu fitosanitarnego określony w ust. 1 wprowadza się w drodze decyzji.

3. W przypadku dołączenia do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oświadczenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, nie zawiadamia się strony o wszczęciu postępowania.

4. W przypadku niedołączenia oświadczenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty:

- 1) zostały zgłoszone w systemie IMSOC – umieszczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC, uznaje się za skuteczne doręczenie tego zawiadomienia stronie;
- 2) nie zostały zgłoszone w systemie IMSOC – doręczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, osobie faktycznie władającej roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami, których dotyczy to postępowanie, uznaje się za skuteczne zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania.

5. W postępowaniach w sprawach określonych w ust. 2 nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Umieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC, uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

7. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie decyzji osobie faktycznie władającej tą przesyłką uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

8. Zmiana lub uchylene decyzji, o której mowa w ust. 2, nie wymaga zgody strony.

9. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 37. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie uznania, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, oraz wprowadzenia środków tymczasowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031.

2. Każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zastosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

3. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania z określonych państw trzecich określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów lub
- 2) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 3) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 4) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub

- 5) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 3, lub
 - b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 4, lub
- 6) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 7) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie niezbędnym do wykrycia agrofaga, o którym mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031.

Rozdział 6

Prowadzenie prac nad agrofagami

Art. 38. 1. Inspekcja przeprowadza badania urzędowe wykonywane przez właściwe organy, o których mowa w art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/829”.

2. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie wydawania tymczasowego zezwolenia, o którym mowa w:

- 1) art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, również w przypadku określonym w art. 32 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031,
- 2) art. 48 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, również w przypadku określonym w art. 58 rozporządzenia 2016/2031

– zwanego dalej „zezwoeniem na prowadzenie prac nad agrofagami”, na prowadzenie prac nad agrofagami przez podmioty inne niż Inspekcja.

Art. 39. 1. Zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami przez podmioty inne niż Inspekcja jest wydawane w drodze decyzji. W tej decyzji określa się także zakres zezwolenia.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 4 akapit pierwszy rozporządzenia 2019/829, oprócz informacji i danych określonych w załączniku I do rozporządzenia 2019/829, dołącza się informacje o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada.

3. Główny Inspektor przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, może przeprowadzić kontrolę urzędową w celu sprawdzenia spełnienia warunków wymaganych do wydania zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami.

4. Do zmiany zakresu zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami przepisy ust. 1–3 i art. 38 ust. 2 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku:

- 1) ograniczenia zakresu tego zezwolenia – nie stosuje się przepisu ust. 3;
- 2) rozszerzenia zakresu tego zezwolenia – przepisy ust. 1–3 i art. 38 ust. 2 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego zezwolenia.

5. Główny Inspektor wykonuje obowiązki właściwego organu w zakresie wydawania dokumentu upoważniającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2019/829.

Art. 40. 1. Właściwym organem do monitorowania, o którym mowa w art. 8 ust. 4 i art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031 oraz art. 8 rozporządzenia 2019/829, w przypadku prowadzenia prac nad agrofagami przez podmioty inne niż Inspekcja, jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia prac nad agrofagami.

2. Jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi w wyniku monitorowania, o którym mowa w:

- 1) art. 8 ust. 4 lub art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, że podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, nie przestrzega warunków, wymagań lub ograniczeń określonych w tym zezwoleniu lub
- 2) art. 8 rozporządzenia 2019/829, że podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, nie przestrzega wymogów prowadzenia tych prac określonych w art. 8 rozporządzenia 2019/829

– informuje o tym Głównego Inspektora.

3. Główny Inspektor po otrzymaniu informacji o nieprzestrzeganiu przez podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, warunków, wymagań lub ograniczeń określonych w tym zezwoleniu:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego zezwolenia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

4. W przypadku gdy podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego zezwolenia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

5. Główny Inspektor po otrzymaniu informacji o nieprzestrzeganiu przez podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, wymogów prowadzenia tych prac określonych w art. 8 rozporządzeniu 2019/829 podejmuje działania, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2019/829, z tym że:

- 1) o cofnięciu lub zawieszeniu zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami Główny Inspektor rozstrzyga w drodze decyzji;
- 2) środki, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 2019/829, inne niż cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, polegają na wydaniu przez Głównego Inspektora pisemnych zaleceń, w których określa się termin usunięcia stwierdzonych uchybień.

6. Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego zezwolenia również:

- 1) na wniosek podmiotu, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, lub
- 2) w przypadku gdy podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, uniemożliwia lub utrudnia monitorowanie, o którym mowa w:
 - a) art. 8 ust. 4 lub art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tego monitorowania, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie przestrzegania warunków, wymagań lub ograniczeń określonych w tym zezwoleniu, lub
 - b) art. 8 rozporządzenia 2019/829, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tego monitorowania, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie przestrzegania wymogów prowadzenia prac nad agrofagami, które są określone w art. 8 rozporządzenia 2019/829.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 2, ust. 4, ust. 5 pkt 1 i ust. 6 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek określenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej warunków prowadzenia prac nad agrofagami lub wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ związanych z wydawaniem zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, monitorowaniem, o którym mowa w art. 8 ust. 4 i art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, lub działaniami podejmowanymi w przypadku nieprzestrzegania warunków prowadzenia takich prac, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki prowadzenia prac nad agrofagami lub
- 2) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora w tym zakresie lub sposób ich wykonywania

– mając na uwadze realizację celów określonych w tych przepisach oraz zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika uprawnienie do określenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej warunków prowadzenia prac nad agrofagami lub wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ związanych z wydawaniem zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, monitorowaniem, o którym mowa w art. 8 ust. 4 i art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, lub działaniami podejmowanymi w przypadku nieprzestrzegania warunków prowadzenia takich prac, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki prowadzenia prac nad agrofagami lub
 - 2) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora w tym zakresie lub sposób ich wykonywania
- mając na uwadze realizację celów określonych w tych przepisach oraz zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Rozdział 7

Stacje kwarantanny i obiekty zapewniające izolację

Art. 42. 1. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie wyznaczenia stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację.

2. Jako stacje kwarantanny lub obiekty zapewniające izolację mogą zostać wyznaczone:

- 1) obiekty Inspekcji;
- 2) obiekty podmiotów innych niż Inspekcja.

Art. 43. 1. Główny Inspektor wyznacza stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, jeżeli zostały spełnione wymogi, o których mowa w art. 61 rozporządzenia 2016/2031.

2. Wyznaczenie obiektu podmiotu innego niż Inspekcja jako stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację jest dokonywane, na wniosek tego podmiotu, w drodze decyzji Głównego Inspektora.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) imię, nazwisko i adres do korespondencji osoby odpowiedzialnej za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację;
- 5) lokalizację obiektu przeznaczonego na stację kwarantanny lub na obiekt zapewniający izolację;
- 6) opis działań, jakie będą prowadzone w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację, w tym zakres, cel i czas trwania tych działań, oraz określenie agrofagów, których będą dotyczyły te działania;
- 7) opis sposobu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 61 ust. 1 lit. a–d i ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, w tym dane osobowe osób spełniających wymogi, o których mowa w art. 61 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/2031;
- 8) plan awaryjny, o którym mowa w art. 61 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/2031.

4. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 2, zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. Główny Inspektor przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, może wystąpić do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na lokalizację obiektu, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 2, o przeprowadzenie kontroli urzędowej w celu sprawdzenia spełnienia wymogów, o których mowa w art. 61 rozporządzenia 2016/2031.

6. Główny Inspektor zamieszcza i aktualizuje na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat wykaz wyznaczonych stacji kwarantanny oraz obiektów zapewniających izolację zawierający informacje wymienione w ust. 3 pkt 1, 5 i 6.

7. Podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, powiadamia Głównego Inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

8. Jeżeli podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 7, Główny Inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

9. W przypadku gdy podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację.

10. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 7, wynika, że stacja kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację przestały spełniać warunki wymagane do wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, Główny Inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

11. W przypadku gdy podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację.

12. Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, również:

- 1) na wniosek podmiotu prowadzącego tę stację lub ten obiekt;
- 2) w przypadku gdy podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie, czy ten podmiot przestrzega wymogów określonych w art. 61 lub art. 62 rozporządzenia 2016/2031.

13. Decyzje, o których mowa w ust. 8 pkt 2, ust. 9, ust. 10 pkt 2, ust. 11 i ust. 12 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 44. 1. Właściwym organem do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, jest:

- 1) Główny Inspektor – w przypadku obiektów Inspekcji;
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na lokalizację stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację – w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja.

2. Właściwym organem do cofnięcia i zawieszenia wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2016/2031, jest Główny Inspektor, z tym że w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja cofnięcie lub zawieszenie jest dokonywane, w drodze decyzji, na wniosek wojewódzkiego inspektora przeprowadzającego kontrolę.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Środki, o których mowa w art. 63 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, inne niż cofnięcie lub zawieszenie wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, w których określa się termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 45. 1. Właściwym organem do udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja jest wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2.

2. Zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, udziela się, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, który prowadzi:

- 1) stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację lub
- 2) działania, o których mowa w art. 43 ust. 3 pkt 6.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, ze wskazaniem nazwy botanicznej roślin, z których zostały one wytworzone, oraz ich ilość.

4. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 64:

- 1) ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, zawiera ponadto:
 - a) lokalizację stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację,
 - b) opis działań przeprowadzonych w celu zapewnienia, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej;
- 2) ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, zawiera ponadto:
 - a) lokalizację stacji kwarantanny lub obiektów zapewniających izolację, między którymi będą przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty,
 - b) uzasadnienie przemieszczenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów badaniami urzędowymi lub przyczynami naukowymi.

5. Jeżeli podmiot składający wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku tym zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

6. Właściwym organem do udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, w przypadku obiektów Inspekcji jest Główny Inspektor.

Art. 46. 1. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie udzielania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031.

2. Główny Inspektor udziela zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji, jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie zaplanowanych działań w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;

- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) lokalizację stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację;
- 5) opis działań, jakie będą prowadzone w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację, w tym zakres, cel i czas trwania tych działań, oraz określenie agrofagów, których będą dotyczyły te działania.

4. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 3, zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, Główny Inspektor zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym jest zlokalizowana stacja kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, o wyrażenie zgody, o której mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2031/2016.

6. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, powiadamia Głównego Inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

7. Jeżeli podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 6, Główny Inspektor, mając na uwadze zakres i stopień stwierdzonych uchybień:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

8. W przypadku gdy podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie.

9. Decyzje, o których mowa w ust. 7 pkt 2 i ust. 8, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Rozdział 8

Eksport roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

Art. 47. 1. Właściwym organem do wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprawdzanych do państw trzecich lub przemieszczanych przez państwa trzecie jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub łączenia tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wniosek o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że:

- 1) podmioty, które prowadzą uprawę, zajmują się wytwarzaniem, pakowaniem, sortowaniem lub składowaniem lub dokonują wyprawdzania do państwa trzeciego lub przemieszczania przez państwo trzecie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdzane, lub państwa trzeciego, przez które będą przemieszczane, zwane dalej „wymaganiami importowymi państwa trzeciego”, dotyczące uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, przemieszczania lub wyprawdzania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty spełniają wymagania importowe państwa trzeciego.

3. Wniosek o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres eksportera roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, z tym że w przypadku gdy eksporterem jest:
 - a) osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
 - b) podmiot niemający miejsca zamieszkania i siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zamiast adresu i miejsca zamieszkania albo siedziby tego podmiotu wniosek ten zawiera miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub łączenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 2) adres do korespondencji eksportera, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) eksportera roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, a w przypadku eksportera nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) numer wpisu eksportera roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, jeżeli taki numer posiada;
- 5) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, jeżeli nie jest on eksporterem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 6) adres do korespondencji wnioskodawcy, o którym mowa w pkt 5, jeżeli jest inny niż określony w pkt 5;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, jeżeli nie jest on eksporterem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego takiego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 8) imię, nazwisko i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 9) nazwę państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane;
- 10) nazwę państwa trzeciego, przez które rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą przemieszczane;
- 11) miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 12) oznaczenie nazwy i ilości roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 13) liczbę i rodzaj opakowań, w których będą wyprowadzane do państwa trzeciego lub przemieszczane przez państwo trzecie rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty;
- 14) deklarowany środek transportu, w którym będą wyprowadzane do państwa trzeciego lub przemieszczane przez państwo trzecie rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty;
- 15) miejsce wwozu roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów do państwa trzeciego, do którego będą wprowadzane, lub państwa trzeciego, przez które będą przemieszczane;
- 16) informacje o przeprowadzonych zabiegach, jeżeli takie zabiegi są wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane;
- 17) informacje o znakach rozpoznawczych umieszczanych na opakowaniach, w których rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane do państwa trzeciego lub przemieszczane przez państwo trzecie.

4. Do wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające przeprowadzenie zabiegów, jeżeli takie zabiegi są wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane;
- 2) pozwolenie importowe lub jego kopię, jeżeli takie pozwolenie jest wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane, oraz tłumaczenie tego pozwolenia;

- 3) zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań importowych państwa trzeciego dotyczących miejsca uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, jeżeli ich spełnienie jest wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane, wydane przez właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wojewódzkiego inspektora – w przypadku gdy świadectwo to wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 4) oryginał fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego państwa pochodzenia lub jego kopię poświadczoną przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii Europejskiej – w przypadku reeksportu;
- 5) świadectwo przedeksportowe wydane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli jest to konieczne do stwierdzenia, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego będą wyprawdane, lub państwa trzeciego, przez które będą przemieszczane;
- 6) inne niż wymienione w pkt 1–5 dokumenty lub informacje wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą wyprawdane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane, w tym imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotów uprawiających, wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących, wyprawdających lub przemieszczających te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub numer, pod którym te podmioty zostały wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, jeżeli państwo trzecie wymaga wpisu tych podmiotów do tego rejestru.

5. Jeżeli eksporter lub wnioskodawca niebędący eksporterem jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 2, zamiast informacji określonych odpowiednio w ust. 3 pkt 1–3 albo w ust. 3 pkt 5–7 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

6. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 4, zostały uprzednio dołączone do innego wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego złożonego do wojewódzkiego inspektora, wnioskodawca może – zamiast ponownie dołączać te dokumenty – wskazać wniosek, do którego te dokumenty zostały dołączone.

7. Fitosanitarnie świadectwo eksportowe oraz fitosanitarnie świadectwo reeksportowe jest:

- 1) zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego;
- 2) wydawane:
 - a) na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora wojewódzkim inspektorom,
 - b) niezwłocznie po stwierdzeniu w wyniku kontroli urzędowej, która w zależności od wymagań importowych państwa trzeciego uwzględnia zastosowanie oceny wizualnej, badań laboratoryjnych, testów lub kontroli dokumentów, informacji lub danych, że:
 - podmioty, które prowadzą uprawę, zajmują się wytwarzaniem, pakowaniem, sortowaniem lub składowaniem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub dokonują ich wyprawdania do państwa trzeciego lub przemieszczenia przez państwo trzecie, spełniają wymagania importowe państwa trzeciego,
 - rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty spełniają wymagania importowe państwa trzeciego.

8. Jeżeli nie można uzyskać przepisów fitosanitarnych państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wyprawdane, lub państwa trzeciego, przez które są przemieszczane, wojewódzki inspektor może wydać fitosanitarnie świadectwo eksportowe lub fitosanitarnie świadectwo reeksportowe po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny wizualnej, badań laboratoryjnych, testów lub kontroli dokumentów, informacji lub danych, że te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 i praktycznie wolne od innych agrofagów.

9. Fitosanitarnie świadectwo eksportowe oraz fitosanitarnie świadectwo reeksportowe, wydane dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprawdanych do państwa trzeciego lub przemieszczanych przez państwo trzecie, dołącza się do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których zostały wydane, na każdym etapie ich przemieszczania i udostępnia na każde żądanie organu celnego.

Art. 48. 1. Na środki transportu lub opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprowadzane do państw trzecich lub przemieszczane przez państwa trzecie, wojewódzki inspektor, który wystawia fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, może, ze względu na możliwość rozprzestrzeniania się agrofagów, nałożyć plomby ze znakiem Inspekcji i numerem wydanego fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego. Plomby udostępnia Główny Inspektor.

2. Plomby, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor nakłada niezwłocznie po umieszczeniu roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w środku transportu lub w opakowaniu.

3. Uprawnienia wojewódzkiego inspektora do nakładania plomb, o których mowa w ust. 1, nie naruszają uprawnień i obowiązków organów celnych do przeprowadzania kontroli celnej.

4. W przypadku zerwania plomby, o której mowa w ust. 1, przez organ celny podczas kontroli, po zakończeniu tej kontroli organ celny nakłada nową plombę na środek transportu lub opakowanie, umieszczając informację o tym w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz państw trzecich oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych do tych państw trzecich lub przemieszczanych przez te państwa trzecie, w przypadku których wojewódzki inspektor wystawiający fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe nakłada plomby, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapobieżenie rozprzestrzenianiu się agrofagów.

Art. 49. 1. Jeżeli państwo trzecie przeznaczenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych do tego państwa lub państwo trzecie, przez które będą one przemieszczane, wymaga wpisu podmiotu prowadzącego uprawę tych roślin lub wytwarzającego, pakującego, sortującego, składującego lub wyprowadzającego te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty do rejestru takich podmiotów, zwanego dalej „rejestrem eksporterów”, wpisu do rejestru eksporterów dokonuje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, a w przypadku:

- 1) gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą – właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) podmiotu niemającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wojewódzki inspektor dokonuje wpisu do rejestru eksporterów na wniosek zainteresowanego podmiotu.

3. Wniosek o wpis do rejestru eksporterów zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) imię i nazwisko osoby wyznaczonej do kontaktów z wojewódzkim inspektorem;
- 5) rodzaj i miejsce wykonywanej działalności;
- 6) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które są uprawiane, wytwarzane, pakowane, sortowane, składowane lub wyprowadzane do państwa trzeciego przez wnioskodawcę, ze wskazaniem tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które będą wyprowadzane do państwa trzeciego, wraz z określeniem miejsca ich uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania oraz określeniem państwa trzeciego, do którego będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane;
- 7) oświadczenie wnioskodawcy o znajomości wymagań importowych państwa trzeciego i zobowiązanie wnioskodawcy do aktualizowania znajomości tych wymagań.

4. Jeżeli:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 5 lub 6, zostały uprzednio przekazane we wniosku o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych lub aktualizacji, o której mowa w art. 66 ust. 5 rozporządzenia 2016/2031, wnioskodawca może – zamiast ponownie przekazywać te informacje – wskazać wniosek o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych lub aktualizację, o której mowa w art. 66 ust. 5 rozporządzenia 2016/2031, w których zostały zawarte te informacje;
- 2) wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku o wpis do rejestru eksporterów zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem o wpis do rejestru eksporterów stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

6. Wojewódzki inspektor, który dokonał wpisu do rejestru eksporterów, informuje w formie pisemnej podmiot wpisany do rejestru eksporterów o dokonaniu wpisu do tego rejestru i numerze, pod którym ten podmiot został wpisany, w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

7. Rejestr eksporterów zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–6;
- 2) numer i datę wpisu.

8. Wojewódzki inspektor zapewnia Głównemu Inspektorowi dostęp do informacji zawartych w rejestrze eksporterów.

9. Główny Inspektor może udostępnić informacje zawarte w rejestrze eksporterów właściwemu organowi państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane lub przez które będą przemieszczane, jeżeli wynika to z wymagań importowych państwa trzeciego. Udostępnieniu podlegają wyłącznie informacje niezbędne do potwierdzenia spełnienia wymagań importowych państwa trzeciego.

10. Podmiot wpisany do rejestru eksporterów jest obowiązany do:

- 1) niezwłocznego powiadamiania wojewódzkiego inspektora o zmianie w zakresie informacji podlegających wpisowi do rejestru eksporterów zaistniałych po dniu, w którym ten podmiot został wpisany do tego rejestru;
- 2) spełniania wymagań importowych państwa trzeciego;
- 3) umożliwienia przeprowadzania przez wojewódzkiego inspektora, podmiot wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 oraz z 2020 r. poz. 284) lub uprawnionych przedstawicieli organów państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane lub przez które będą przemieszczane, kontroli urzędowej spełniania wymagań importowych państwa trzeciego;
- 4) prowadzenia produkcji i ochrony roślin zgodnie ze szczegółową metodyką integrowanej produkcji tych roślin przeznaczonych do wyprawdania do państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1, i uzyskania certyfikatu poświadczającego stosowanie integrowanej produkcji roślin, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin – jeżeli czynności kontrolne w ramach kontroli urzędowej, o której mowa w art. 50 ust. 1, mają być przeprowadzane przez podmiot wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Art. 50. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów, które prześlą mu, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego na elektroniczną skrzynkę podawczą, do dnia 30 kwietnia danego roku, informację o zamiarze uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub wyprawdania do państwa trzeciego w tym roku roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w art. 49 ust. 1, kontrolę urzędową spełniania wymagań importowych państwa trzeciego.

2. Czynności kontrolne w ramach kontroli urzędowej spełniania wymagań importowych państwa trzeciego mogą być także przeprowadzane przez podmiot wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jeżeli:

- 1) wymagania importowe państwa trzeciego dopuszczają przeprowadzanie tych czynności przez podmioty inne niż Inspekcja;
- 2) Główny Inspektor zatwierdził szczegółową metodykę integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprawdania do państwa trzeciego i udostępnił ją na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat;
- 3) podmiot wpisany do rejestru eksporterów złożył do podmiotu wykonującego działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin zgłoszenie zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprawdania do państwa trzeciego.

3. W przypadku gdy czynności kontrolne w ramach kontroli urzędowej spełniania wymagań importowych państwa trzeciego są przeprowadzane przez podmiot wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin:

- 1) do czynności tych stosuje się przepisy rozdziału 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 2) wojewódzki inspektor wydaje podmiotom wykonującym działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin wytyczne dotyczące czynności kontrolnych mające na celu zapewnienie zgodności prowadzenia kontroli urzędowej z wymaganiami importowymi państwa trzeciego;

- 3) podmiot wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności, w sposób z nim uzgodniony, informacje o wynikach tych czynności w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego na elektroniczną skrzynkę podawczą:
- w terminie 7 dni od dnia zakończenia tych czynności,
 - niezwłocznie na każde wezwanie wojewódzkiego inspektora.

Art. 51. 1. Wojewódzki inspektor wykreśla podmiot z rejestru eksporterów:

- na wniosek tego podmiotu;
- w przypadku stwierdzenia niewykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru eksporterów dłużej niż przez 3 lata;
- w przypadku wykreślenia tego podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego albo zgonu osoby niepodlegającej wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- w przypadku gdy informacje podane we wniosku o wpis do rejestru eksporterów były niezgodne ze stanem faktycznym.

2. W przypadku stwierdzenia po dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru eksporterów błędów lub pomyłek w informacjach podanych we wniosku o wpis do rejestru eksporterów, wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do ich poprawienia w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że niepoprawienie tych błędów lub pomyłek skutkuje wykreśleniem tego podmiotu z tego rejestru.

3. W przypadku niepoprawienia błędów lub pomyłek we wniosku o wpis do rejestru eksporterów w terminie, o którym mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor wykreśla podmiot z rejestru eksporterów.

4. Wykreślenie podmiotu z rejestru eksporterów w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 3, jest dokonywane w drodze decyzji.

5. W przypadku stwierdzenia przez wojewódzkiego inspektora, w tym na podstawie informacji przekazanych przez podmiot wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin lub właściwy organ państwa trzeciego, niedopełnienia obowiązków określonych w art. 49 ust. 10, wojewódzki inspektor, mając na uwadze stopień niedopełnienia tych obowiązków oraz wymagania importowe państwa trzeciego:

- nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie albo
- wykreśla, w drodze decyzji, ten podmiot z rejestru eksporterów.

6. W przypadku gdy podmiot wpisany do rejestru eksporterów nie usunie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, wojewódzki inspektor wykreśla, w drodze decyzji, ten podmiot z rejestru eksporterów.

7. Podmiot, który został wykreślony z rejestru eksporterów na podstawie ust. 1 pkt 4, ust. 3, ust. 5 pkt 2 lub ust. 6, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do rejestru eksporterów po upływie terminu określonego w wymaganiach importowych państwa trzeciego, a jeżeli w tych wymaganiach nie określono tego terminu – nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru eksporterów stała się ostateczna.

8. Jeżeli podmiot, który został wykreślony z rejestru eksporterów, złoży wniosek o wpis do rejestru eksporterów przed upływem terminu określonego w ust. 7, wniosek ten pozostawia się bez rozpoznania.

9. Jeżeli ze względu na zmianę wymagań importowych państwa trzeciego prowadzenie rejestru eksporterów stanie się bezprzedmiotowe, wojewódzki inspektor udostępnia informację o tej zmianie, w terminie 7 dni od dnia jej uzyskania, na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat.

Art. 52. 1. Właściwym organem do wydania świadectwa przedeksportowego jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wniosek o wydanie świadectwa przedeksportowego zawiera:

- imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;

- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) nazwę państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane lub przez które będą przemieszczane;
- 5) miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 6) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, ze wskazaniem nazwy botanicznej roślin, z których zostały one wytworzone, dla których ma zostać wydane świadectwo przedeksportowe, oraz ich ilość;
- 7) informacje o przeprowadzonych zabiegach.

3. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku o wydanie świadectwa przedeksportowego zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

4. Świadectwo przedeksportowe jest:

- 1) zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego;
- 2) wydawane niezwłocznie, a jeżeli wydanie tego świadectwa wymaga przeprowadzenia oceny wizualnej, badań laboratoryjnych, testów lub kontroli dokumentów – po przeprowadzeniu tych czynności.

Rozdział 9

Oplaty

Art. 53. Opłacie podlega:

- 1) przeprowadzenie przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora kontroli urzędowych oraz wykonanie innych czynności urzędowych w celu:
 - a) wydania paszportu roślin,
 - b) wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, w tym w kontroli urzędowych podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów,
 - c) wydania świadectwa przedeksportowego,
 - d) wydania zaświadczenia lub innego dokumentu lub oznakowania, w które zaopatruje się rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprawdane poza obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - e) wydania dokumentów lub oznakowań, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 3,
 - f) udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz w celu weryfikacji i zapewnienia, o których mowa w art. 98 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora kontroli w celu uznania miejsca produkcji za wolne od określonego agrofaga oraz w celu utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga;
- 3) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 4) wydanie przez wojewódzkiego inspektora paszportu roślin;
- 5) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1.

Art. 54. Główny Inspektor oraz wojewódzki inspektor mogą za opłatą świadczyć usługi w zakresie pobierania próbek, przeprowadzania oceny wizualnej, badań laboratoryjnych lub testów roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów lub agrofagów oraz kontroli dokumentów, informacji lub danych w zakresie ochrony roślin przed agrofagami, jeżeli świadczenie tych usług nie wpłynie negatywnie na wykonywanie zadań przez Inspekcję.

Art. 55. 1. Organem właściwym do pobierania opłat, o których mowa w:

- 1) art. 79 ust. 1 i 2 lit. a oraz c rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do kontroli urzędowych przeprowadzanych w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor przeprowadzający te kontrole;
- 2) art. 53, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrole urzędowe, wykonujący inne czynności urzędowe, przeprowadzający kontrole lub oceny, wydający paszport roślin lub przeprowadzający egzamin;
- 3) art. 54, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor świadczący usługi.

2. Jeżeli w wyniku kontroli urzędowej, innej czynności urzędowej, o której mowa w art. 53 pkt 1 lub 2, oceny, o której mowa w art. 53 pkt 3, lub usługi, o której mowa w art. 54, zostanie stwierdzone występowanie agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na tego agrofaga, opłata za tę kontrolę urzędową, inną czynność urzędową, ocenę lub usługę podlega zwrotowi w zakresie czynności, w wyniku których zostało stwierdzone występowanie tego agrofaga.

Art. 56. 1. Opłaty pobierane przez Głównego Inspektora oraz wojewódzkiego inspektora stanowią dochód budżetu państwa oraz są uiszczane na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu albo właściwego wojewódzkiego inspektoratu na podstawie rachunku wystawionego przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora, przy czym opłaty:

- 1) za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, uiszcza się nie później niż na dzień przed przeprowadzeniem tego egzaminu;
- 2) o których mowa w art. 79 ust. 1 i 2 lit. a oraz c rozporządzenia 2017/625, w art. 53 pkt 1–4 i art. 54, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego rachunku.

2. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 53 pkt 5, nie dopuszcza się osoby, która nie uiściła tej opłaty, do egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1.

Art. 57. 1. Opłaty pobierane przez Głównego Inspektora oraz wojewódzkiego inspektora pokrywają koszty czynności podlegających tym opłatom.

2. Opłaty, o których mowa w art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, uiszcza się w złotych w wysokości określonej w załączniku IV do rozporządzenia 2017/625 przeliczonej na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego dzień, w którym wystawiony został rachunek, o którym mowa w art. 56 ust. 1, a w przypadku gdy stawki tych opłat są określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 – w wysokości określonej z zastosowaniem tych stawek.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w art. 79 ust. 2 lit. a oraz c rozporządzenia 2017/625 oraz w art. 53 i art. 54, mając na uwadze wysokość kosztów określonych w art. 81 rozporządzenia 2017/625, nie wyższe jednak niż 10 000 zł.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, mając na uwadze wysokość kosztów określonych w art. 81 rozporządzenia 2017/625, nie wyższe jednak niż 10 000 zł.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których opłata za usługi, o których mowa w art. 54, może być obniżona, wraz z wyrażonym procentowo poziomem obniżenia opłaty za daną usługę, mając na względzie rozpowszechnienie i szkodliwość agrofaga, którego dotyczy dana usługa, oraz znaczenie dla gospodarki państwa upraw, których dotyczy dana usługa.

Rozdział 10

Administracyjne kary pieniężne

Art. 58. 1. Podmiot, który:

- 1) nie będąc do tego upoważnionym, wydaje paszporty roślin,
- 2) będąc upoważnionym do wydawania paszportów roślin, wydaje te paszporty:
 - a) niezgodnie z zakresem posiadanego upoważnienia lub
 - b) z naruszeniem wymogów określonych w art. 85 lub art. 86 rozporządzenia 2016/2031,

- 3) nie będąc do tego upoważnionym, stosuje na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach oznaczenie, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 4) będąc upoważnionym do stosowania na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031:
 - a) stosuje to oznaczenie:
 - niezgodnie z zakresem posiadanego upoważnienia lub
 - z naruszeniem wymogów określonych w art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, lub
 - na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach, niespełniających wymagań określonych w art. 96 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031 lub określonych na podstawie art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, lub
 - b) naprawia materiał opakowaniowy opatrzony tym oznaczeniem z naruszeniem wymogów określonych w art. 97 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 97 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 5) nie będąc do tego uprawnionym, wydaje dokumenty lub oznakowania określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 3,
- 6) wydaje dokumenty lub oznakowania określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 3 dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, niespełniających wymagań do zaopatrzenia ich w te dokumenty lub oznakowania

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

2. Podmiot, który:

- 1) będąc do tego obowiązany, nie umieszcza paszportu roślin zgodnie z art. 88 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) nie wykonuje obowiązku zaopatrzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w dokumenty lub oznakowania określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7, lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 3,
- 3) wykorzystuje drewniany materiał opakowaniowy, drewno lub inne przedmioty, które nie zostały oznakowane zgodnie z art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w przypadkach, o których mowa w art. 96 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 do 5000 zł za każdą przysyłkę roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, której dotyczy to naruszenie.

3. Podmiot, który nie wykonuje obowiązków, nakazów lub zakazów:

- 1) określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6 lub art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 37 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 11, art. 14 ust. 3 lub 7,
- 2) wynikających z decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 lub ust. 6 pkt 2, art. 11 ust. 1 pkt 1, 2 lub 3, ust. 2, ust. 6 pkt 2 lub ust. 7, art. 13 ust. 6 lub ust. 9 pkt 2, art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 2 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 lub art. 35 ust. 2

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 do 50 000 zł.

4. Podmiot, który:

- 1) wbrew zakazowi określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 30 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, wprowadza, przemieszcza, utrzymuje, rozmnaża lub uwalnia agrofagi kwarantannowe dla Unii lub agrofagi objęte środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) wbrew zakazowi określone w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 wprowadza, przemieszcza, utrzymuje, rozmnaża lub uwalnia agrofagi kwarantannowe dla strefy chronionej na obszarze tej strefy,
- 3) wykonuje działalność wymagającą wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych bez uzyskania wpisu do rejestru podmiotów profesjonalnych,

- 4) wykonuje działania, które mogą być wykonywane wyłącznie w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację, w obiekcie, który nie został wyznaczony jako stacja kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację,
- 5) prowadzi prace nad agrofagami bez zezwolenia na prowadzenie tych prac lub prowadzi te prace niezgodnie z zakresem uzyskanego zezwolenia,
- 6) będąc do tego obowiązany na podstawie art. 45 ust. 1 lub art. 55 rozporządzenia 2016/2031, nie prezentuje lub nie udostępnia informacji określonych w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 1000 zł.

5. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 6 oraz ust. 2–4, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę;
- 2) ust. 1 pkt 2 i 4, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku:
 - a) gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą – wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania,
 - b) podmiotu niemającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę.

6. Administracyjna kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca administracyjną karę pieniężną stała się ostateczna.

7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 i 3, wojewódzki inspektor bierze pod uwagę wagę i okoliczności naruszenia prawa, przypadki stwierdzenia w przeszłości tego samego rodzaju naruszenia prawa co naruszenie, w którego następstwie ma być nałożona kara, oraz poprzednie ukaranie za to samo naruszenie prawa.

Rozdział 11

Przepisy karne

Art. 59. 1. Kto:

- 1) będąc do tego obowiązany, nie powiadamia wojewódzkiego inspektora zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) będąc do tego obowiązany, nie powiadamia wojewódzkiego inspektora zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 3) będąc do tego obowiązany, nie konsultuje się z wojewódzkim inspektorem zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 4) będąc do tego obowiązany, nie podejmuje działań określonych w art. 14 ust. 4, 5 lub 6 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 5) będąc do tego obowiązany, nie udziela wojewódzkiemu inspektorowi informacji określonych w art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 6) będąc do tego obowiązany, nie powiadamia wojewódzkiego inspektora lub nie przekazuje mu informacji zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 7) będąc do tego obowiązany, nie konsultuje się z wojewódzkim inspektorem zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031 lub nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 8) wykonując działalność w zakresie:
 - a) przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub
 - b) przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej– przy przetwarzaniu tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów nie stosuje metod zapewniających zniszczenie tego agrofaga,

- 9) wykonując działalność w zakresie:
- a) przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub
 - b) przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej
- nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informacji, o której mowa w art. 13 ust. 2 lub 8,
- 10) przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzące z obszaru wyznaczonego, ustanowionego w strefie chronionej, z naruszeniem art. 33 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 11) będąc do tego obowiązany, nie przestrzega zakazu określonego w art. 37 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 12) będąc do tego obowiązany, nie wykonuje obowiązków wprowadzonych na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4,
- 13) będąc zarejestrowanym podmiotem, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 66 ust. 5, art. 69 ust. 1–4 lub 6 lub art. 70 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 14) będąc zarejestrowanym podmiotem, przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty w obrębie użytkowanych przez siebie nieruchomości z naruszeniem art. 82 rozporządzenia nr 2016/2031,
- 15) nie będąc do tego uprawnionym, przeprowadza ocenę, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/2031,
- 16) będąc upoważnionym do wydawania paszportów roślin:
- a) wydaje te paszporty z naruszeniem art. 83 lub art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 1 lub art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2313 z dnia 13 grudnia 2017 r. określającego specyfikacje dotyczące formatu paszportu roślin służącego przemieszczaniu na terytorium Unii oraz paszportu roślin służącego wprowadzaniu do strefy chronionej i przemieszczaniu w niej (Dz. Urz. UE L 331 z 14.12.2017, str. 44),
 - b) nie prowadzi dokumentacji, o której mowa w art. 90 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031,
 - c) nie wykonuje obowiązku określonego w art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
 - d) wydaje nowe paszporty roślin z naruszeniem art. 93 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/2031 lub nie zachowuje zastąpionych paszportów roślin zgodnie z art. 93 rozporządzenia 2016/2031,
- 17) będąc do tego obowiązany, nie unieważnia lub nie usuwa paszportu roślin, w przypadku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 18) wykorzystuje pojazdy, maszyny lub opakowania do wprowadzania z państw trzecich lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w ramach tranzytu fitosanitarnego z naruszeniem art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 19) wykorzystuje pojazdy, maszyny lub opakowania do wprowadzania na obszar stref chronionych lub przemieszczania na tym obszarze roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w ramach tranzytu fitosanitarnego z naruszeniem art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 20) będąc odpowiedzialnym za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 62 rozporządzenia 2016/2031,
- 21) przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 22) przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację do innej stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 23) wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszar strefy chronionej rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wbrew zakazowi tranzytu fitosanitarnego wprowadzonemu na podstawie art. 47 ust. 2 lub art. 57 rozporządzenia 2016/2031,

- 24) wbrew decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 2, przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, z których zostały pobrane próbki, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub przemieszcza je, nie zapewniając ich identyfikowalności zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625, lub z naruszeniem wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 46 ust. 2 rozporządzenia 2017/625,
- 25) wprowadzając z państw trzecich rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, nie dokonuje zgłoszenia zgodnie z art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625,
- 26) nie będąc do tego uprawnionym, narusza lub zdejmuje plomby, o których mowa w art. 48 ust. 1
– podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1120, 1123, 1556 i 1694).

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 60. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, 1495, 1556, 1751 i 2294) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części II w kolumnie 2 ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprawianych do państw trzecich lub przemieszczanych przez te państwa, lub świadectwo przedeksportowe”;
- 2) w części III w kolumnie 4 w ust. 44 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami”.

Art. 61. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495):

- 1) w art. 48 w ust. 11 pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424);”;
- 2) w art. 54 w ust. 1:
 - a) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami;”;
 - b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
„14) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 oraz z 2020 r. poz. 284) – w przypadku gdy kontrolę tę przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁵⁾.”;
- 3) w art. 62 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) objętym kontrolą związaną z obejmowaniem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem dokonywaną w urzędzie celno-skarbowym albo miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, na podstawie przepisów celnych, albo graniczną kontrolą fitosanitarną dokonywaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami;”;

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) objętym kontrolą środków ochrony roślin wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin – w przypadku gdy kontrolę tę przeprowadza się zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych);”

c) w pkt 2:

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami;”

– w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin – w przypadku gdy kontrolę tę przeprowadza się zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych);”

Rozdział 13

Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 62. Do spraw objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące te sprawy, w tym do spraw dotyczących:

- 1) wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 84 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych;
- 2) wydania świadectw fitosanitarnych lub świadectw fitosanitarnych dla reeksportu – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące wydania fitosanitarnych świadectw eksportowych lub fitosanitarnych świadectw reeksportowych;
- 3) wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1;
- 4) pozwoleń na prowadzenie prac naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące postępowań w sprawie zezwoleń na prowadzenie prac nad agrofagami.

Art. 63. Decyzje wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane. Do uchylenia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach objętych tymi decyzjami stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy rozstrzygane tymi decyzjami.

Art. 64. Podmiot wpisany do wykazu, o którym mowa w art. 8a ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem, o którym mowa w art. 13 ust. 11.

Art. 65. Miejsce produkcji uznane za wolne od określonych organizmów szkodliwych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 84, staje się miejscem produkcji uznanym za wolne od określonych agrofagów na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 66. 1. Podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem wpisanym do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, przy czym numer, pod którym ten podmiot został wpisany do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 13 ust. 3a ustawy, o której mowa w art. 84, poprzedza się kodem, o którym mowa w art. 67 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/2031”.

2. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie aktualizacji danych podlegających wpisowi do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych wynikającego z art. 66 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, wzywa ten podmiot do wykonania tego obowiązku w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że niewykonanie tego obowiązku spowoduje wykreślenie tego podmiotu z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie aktualizacji danych podlegających wpisowi do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, w terminie, o którym mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor wykreśla ten podmiot z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

4. Wojewódzki inspektor informuje na piśmie podmiot o wykreśleniu go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych na podstawie ust. 3, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

Art. 67. 1. Podmiot wpisany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do ewidencji przedsiębiorców na podstawie art. 84 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568 oraz z 2020 r. poz. 425), ewidencji rolników na podstawie art. 86 ust. 4 tej ustawy lub ewidencji dostawców na podstawie art. 87 ust. 5 tej ustawy, wykonujący działalność wymagającą uzyskania wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, staje się podmiotem wpisanym do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, przy czym numer, pod którym ten podmiot został wpisany do tej ewidencji, poprzedza się kodem, o którym mowa w art. 67 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

2. W terminie do dnia 14 marca 2020 r. podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi lub aktualizuje informacje lub oświadczenia, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, oraz informacje określone w art. 21 ust. 3.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie przekazania lub aktualizacji informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do wykonania tego obowiązku w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 14 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że niewykonanie tego obowiązku spowoduje wykreślenie tego podmiotu z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

4. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie przekazania lub aktualizacji informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, w terminie, o którym mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor wykreśla ten podmiot z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

5. Wojewódzki inspektor informuje na piśmie podmiot o wykreśleniu go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych na podstawie ust. 4, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

Art. 68. Pasporty roślin wydane przez:

- 1) wojewódzkiego inspektora na podstawie art. 16 ust. 4 lub 4a ustawy, o której mowa w art. 84, lub
- 2) podmioty upoważnione na podstawie art. 16 ust. 15 ustawy, o której mowa w art. 84

– zachowują ważność.

Art. 69. 1. Podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin na podstawie art. 16 ust. 15 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem upoważnionym do wydawania paszportów roślin na podstawie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, zostanie wykreślony z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych na podstawie art. 66 ust. 3, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, temu podmiotowi upoważnienie do wydawania paszportów roślin.

Art. 70. Do dnia 31 grudnia 2022 r. badania laboratoryjne na obecność regulowanych agrofagów niekwartantannowych mogą być wykonywane w ramach oceny, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, przeprowadzanej przez osobę, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, w laboratoriach:

- 1) akredytowanych, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie, lub jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 70 ust. 2 tej ustawy;
- 2) instytutów badawczych;
- 3) posiadających akredytację w zakresie ogólnych wymagań dotyczących laboratoriów badawczych i wzorcujących udzieloną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544);
- 4) Inspekcji.

Art. 71. 1. Podmiot uprawniony do stosowania na opakowaniach drewnianych, drewnie lub innych przedmiotach oznakowań wymaganych w przepisach innych państw na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem upoważnionym na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

2. W terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi lub aktualizuje informacje i dokumenty, określone w art. 29 ust. 3 i 4;
- 2) składa wniosek, o którym mowa w art. 21 ust. 2, jeżeli ten podmiot nie był wpisany do rejestru przedsiębiorców na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, temu podmiotowi upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

Art. 72. Świadectwa fitosanitarne i świadectwa fitosanitarne dla reeksportu wydane na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują ważność.

Art. 73. 1. Podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1.

2. W terminie do dnia 14 marca 2020 r. podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi lub aktualizuje informacje lub oświadczenia, o których mowa w art. 49 ust. 3.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do uzupełnienia w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 14 dni, licząc od dnia doręczenia tego wezwania, informacji podlegających wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, z pouczeniem, że niewykonanie tego obowiązku spowoduje wykreślenie tego podmiotu z tego rejestru.

4. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie uzupełni w wyznaczonym terminie informacji podlegających wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, wojewódzki inspektor wykreśla ten podmiot z tego rejestru.

5. Wojewódzki inspektor informuje na piśmie podmiot o wykreśleniu go z rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia go z tego rejestru.

Art. 74. Do granicznej kontroli fitosanitarnej, rozpoczętej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 75. 1. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na prowadzenie prac naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 38 ust. 2 niniejszej ustawy.

2. W terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanemu dalej „Głównym Inspektorem”, lub aktualizuje informacje i dokumenty określone w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15) oraz informacje określone w art. 39 ust. 2.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku określonego w ust. 2, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, temu podmiotowi zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 38 ust. 2.

Art. 76. Do obowiązku uiszczenia opłat za świadczone przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa usługi, o których mowa w art. 103 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 77. Do dnia 14 grudnia 2022 r. do granicznej kontroli fitosanitarnej stosuje się przepisy art. 78–80 w zakresie, w jakim sprawy dotyczące granicznej kontroli fitosanitarnej nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 1 pkt 1.

Art. 78. 1. Graniczna kontrola fitosanitarna przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów może obejmować wyłącznie:

- 1) kontrolę bezpośrednią lub kontrolę identyfikacyjną, jeżeli kontrole te nie zostały przeprowadzone w punkcie kontroli granicznej na terytorium innego państwa członkowskiego;
- 2) kontrolę dokumentów lub kontrolę identyfikacyjną, jeżeli przesyłka lub partia jest przeznaczona dla odbiorcy w innym państwie członkowskim.

2. Kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów może być przeprowadzana w zatwierdzonych przez Głównego Inspektora miejscach innych niż punkty kontroli granicznej oraz punkty kontroli inne niż punkty kontroli granicznej, w tym w:

- 1) miejscach wskazanych przez odbiorcę przesyłki;
- 2) pomieszczeniach wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

3. Główny Inspektor wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia miejsca, o którym mowa w ust. 2, na wniosek zainteresowanego podmiotu, po:

- 1) sprawdzeniu, czy miejsce to spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie kontroli, oraz
- 2) otrzymaniu pozytywnej opinii naczelnika urzędu celno-skarbowego o możliwości zapewnienia dozoru celnego w tym miejscu.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) wskazanie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które mają być wprowadzane z państw trzecich;
- 5) lokalizację proponowanego miejsca kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej;
- 6) wskazanie proponowanych miejsc, w których rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej;
- 7) opis sposobu, w jaki przesyłki pochodzące z państw członkowskich, przesyłki porażone i prawdopodobnie porażone przez agrofagi będą izolowane.

5. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 3, zamiast informacji określonych w ust. 4 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się kopie pozwoleń wydanych przez organy celne, jeżeli przesyłka jest przeznaczona dla upoważnionego odbiorcy w rozumieniu przepisów art. 230 lub art. 233 ust. 4 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁶⁾) lub do miejsca kontroli objętego pozwoleniem na korzystanie z procedury specjalnej innej niż procedura tranzytu.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38 i Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54.

7. Kontrolę identyfikacyjną lub kontrolę bezpośrednią roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w miejscach, o których mowa w ust. 2, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia odpowiednio kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej.

8. Jeżeli wojewódzki inspektor, o którym mowa w ust. 7, nie przeprowadza kontroli dokumentów roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w ust. 2, kontrolę identyfikacyjną lub kontrolę bezpośrednią tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w miejscach, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się po wyrażeniu zgody przez wojewódzkiego inspektora albo organ innego państwa członkowskiego właściwy do spraw zdrowia roślin, który przeprowadził kontrolę dokumentów tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

9. Wojewódzki inspektor właściwy dla punktu kontroli granicznej wyraża zgodę, o której mowa w ust. 8, jeżeli przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wraz z opakowaniem lub środkiem transportu spełniają wymagania w zakresie zapobiegania rozprzestrzenianiu się agrofagów określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz w ustawie. Wyrażając zgodę, wojewódzki inspektor określa miejsce lub państwo członkowskie, w którym zostanie przeprowadzona kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia.

10. Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku gdy miejsce, którego dotyczy ta decyzja, przestało spełniać warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie kontroli.

Art. 79. 1. W przypadku opakowań drewnianych, w których są przewożone towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, które przed wprowadzeniem z państw trzecich powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia takich towarów, kontrola dokumentacji w zakresie sprawdzenia, czy te opakowania drewniane lub to drewno są prawidłowo oznakowane, kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia tych opakowań drewnianych lub tego drewna może zostać przeprowadzona, na wniosek odbiorcy przesyłki, we wskazanym przez tego odbiorcę miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państw trzecich, jeżeli przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej tych opakowań drewnianych lub tego drewna jest niemożliwe w miejscu ich wprowadzenia z państw trzecich lub mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy przesyłki, z tym że w przypadku gdy odbiorcą przesyłki jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) odbiorcy przesyłki, a w przypadku odbiorcy przesyłki nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) opis i wskazanie ilości opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1;
- 5) opis sposobu transportu opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, do miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1;
- 6) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1;
- 7) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, zostaną poddane kontroli, o której mowa w ust. 1;
- 8) wskazanie sposobu, w jaki opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, mogą zostać, na koszt odbiorcy przesyłki, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu agrofagi, jeżeli kontrola, o której mowa w ust. 1, wykaże, że opakowania drewniane lub drewno nie spełniają wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz w ustawie.

3. Jeżeli odbiorca przesyłki jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

4. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzenia z państw trzecich opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przeprowadzenie kontroli dokumentacji w zakresie sprawdzenia, czy te opakowania drewniane lub to drewno są prawidłowo oznakowane, kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej tych opakowań drewnianych lub tego drewna, we wskazanym przez odbiorcę przesyłki miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państw trzecich, jeżeli:

- 1) opakowania drewniane lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez agrofagi – w przypadku gdy jest możliwe przeprowadzenie ich oględzin;

- 2) transport opakowań drewnianych lub drewna do miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się agrofagów;
- 3) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się agrofagów;
- 4) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno zostaną poddane kontroli, o której mowa w ust. 1, spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie tej kontroli;
- 5) wskazany przez odbiorcę przesyłki sposób, w jaki opakowania drewniane lub drewno zostaną, na jego koszt, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu agrofagi, zapewnia skuteczne zniszczenie tych agrofagów – w przypadku gdy kontrola, o której mowa w ust. 1, wykáže, że opakowania drewniane lub drewno nie spełniają wymagań określonych przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub w ustawie;
- 6) odbiorca przesyłki w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie naruszył przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, lub przepisów niniejszej ustawy, dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 7) naczelnik urzędu celno-skarbowego sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianymi lub zabezpieczanymi tym drewnem nie wyrazi negatywnej opinii w zakresie proponowanego miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku wojewódzkiego inspektora o wydanie takiej opinii, a w przypadku towarów łatwo psujących się – niezwłocznie.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca przeprowadzenia kontroli opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, jeżeli właściwy dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Zmiana i uchylene decyzji, o której mowa w ust. 4, nie wymagają zgody strony.

8. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania tych kontroli.

Art. 80. 1. W przypadku opakowań drewnianych, w których są przewożone towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, które przed wprowadzeniem z państwa trzeciego powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia takich towarów, do których nie są dołączone wymagane dokumenty lub które nie są prawidłowo oznakowane, ich zniszczenie lub poddanie jednorazowemu zabiegowi może zostać przeprowadzone, na wniosek odbiorcy przesyłki, we wskazanym przez tego odbiorcę miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państwa trzeciego, jeżeli przeładunek, zniszczenie lub poddanie tych opakowań drewnianych lub tego drewna jednorazowemu zabiegowi jest niemożliwe w miejscu ich wprowadzenia z państwa trzeciego lub mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy przesyłki, z tym że w przypadku gdy odbiorcą przesyłki jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) odbiorcy przesyłki, a w przypadku odbiorcy przesyłki nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) opis i wskazanie ilości opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1;
- 5) opis sposobu transportu opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, do miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi;
- 6) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, będą przechowywane do czasu ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi;
- 7) wskazanie sposobu, w jaki opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, zostaną, na koszt odbiorcy przesyłki, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi.

3. Jeżeli odbiorca przesyłki jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

4. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzenia z państw trzecich opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, wyraża zgodę na zniszczenie lub poddanie opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, jednorazowemu zabiegowi we wskazanym przez odbiorcę przesyłki miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państw trzecich, jeżeli:

- 1) opakowania drewniane lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez agrofagi;
- 2) transport opakowań drewnianych lub drewna do miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się agrofagów;
- 3) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno będą przechowywane do czasu ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się agrofagów;
- 4) wskazany przez odbiorcę przesyłki sposób, w jaki opakowania drewniane lub drewno zostaną, na jego koszt, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi, zapewnia skuteczne zniszczenie agrofagów;
- 5) odbiorca przesyłki w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie naruszył przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, lub przepisów niniejszej ustawy, dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 6) naczelnik urzędu celno-skarbowego sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianych lub zabezpieczanych tym drewnem nie wyrazi negatywnej opinii w zakresie proponowanego miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku wojewódzkiego inspektora o wydanie takiej opinii, a w przypadku towarów łatwo psujących się – niezwłocznie.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca zniszczenia opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, lub poddania ich jednorazowemu zabiegowi, jeżeli właściwy dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Zmiana i uchylene decyzji, o której mowa w ust. 4, nie wymagają zgody strony.

Art. 81. 1. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.⁷⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 258, z późn. zm.) wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu lub zapobieganiu rozprzestrzenianiu się tych agrofagów, w tym:

- 1) metody zwalczania tych agrofagów lub zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się lub
- 2) metody wykrywania i identyfikacji tych agrofagów, lub

⁷⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 127 z 09.05.2001, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 169, Dz. Urz. WE L 77 z 20.03.2002, str. 23 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 316, Dz. Urz. WE L 116 z 03.05.2002, str. 16 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 426, Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 45 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 3, Dz. Urz. WE L 78 z 25.03.2003, str. 10 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 341, Dz. Urz. WE L 122 z 16.05.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 301, Dz. Urz. WE L 138 z 05.06.2003, str. 47 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 36, Dz. Urz. WE L 321 z 06.12.2003, str. 36 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 276, Dz. Urz. WE L 85 z 23.03.2004, str. 18 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 43, str. 241, Dz. Urz. WE L 127 z 29.04.2004, str. 97 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 216, Dz. Urz. WE L 165 z 30.04.2004, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, Dz. Urz. UE L 309 z 06.10.2004, str. 9, Dz. Urz. UE L 56 z 02.03.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2005, str. 19, Dz. Urz. UE L 296 z 12.11.2005, str. 17, Dz. Urz. UE L 34 z 07.02.2006, str. 24, Dz. Urz. UE L 88 z 25.03.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 169 z 29.06.2007, str. 51, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2008, str. 31, Dz. Urz. UE L 319 z 29.11.2008, str. 68, Dz. Urz. UE L 40 z 11.02.2009, str. 12, Dz. Urz. UE L 239 z 10.09.2009, str. 51, Dz. Urz. UE L 318 z 04.12.2009, str. 23, Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2010, str. 17, Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 38 z 07.02.2014, str. 30, Dz. Urz. UE L 183 z 24.06.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 186 z 26.06.2014, str. 64, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 184 z 15.07.2017, str. 33 i Dz. Urz. UE L 271 z 20.10.2017, str. 34.

- 3) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych agrofagów, lub
- 4) warunki prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowywania, nabywania lub zbywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 5) sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 4

– mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się tych agrofagów.

2. Jeżeli z przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie lub przepisów wydanych na podstawie tej dyrektywy wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia warunków przemieszczania określonych agrofagów, warunków importu określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, warunków zaopatrzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszport roślin, fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub obowiązku wpisu określonych podmiotów do rejestru, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) agrofagi, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, lub
- 2) agrofagi, których wprowadzanie na obszar określonych stref chronionych i przemieszczanie na tym obszarze jest zabronione, jeżeli agrofagi te występują na określonych roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach, lub
- 3) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzące z państw trzecich, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie na tym terytorium jest zabronione, lub
- 4) wymogi szczególne, ze wskazaniem wymogów, które powinny być zawarte w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wprowadzane z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczane na tym terytorium, w tym wymogi szczególne dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych na obszar stref chronionych lub przemieszczanych na tym obszarze, lub
- 5) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, które są zaopatrywane w:
 - a) paszport roślin i powinny przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczaniem na tym terytorium zostać poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji albo w miejscu ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe i powinny przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostać poddane kontroli zdrowotności w państwach trzecich, z których pochodzą lub są wysyłane, lub
- 6) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, których uprawianie, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie, wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie na tym terytorium mogą prowadzić określone podmioty wpisane do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, z uwzględnieniem rodzaju działalności wykonywanej przez te podmioty lub przeznaczenia tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofagów.

3. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia odstępstw od wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, te odstępstwa ze wskazaniem ich zakresu, mając na uwadze potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofagów.

4. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia agrofagów niekwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, do których stosuje się przepisy dotyczące agrofagów kwarantannowych dla Unii, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, te agrofagi, rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, ze wskazaniem zakresu, w jakim stosuje się do nich przepisy dotyczące agrofagów kwarantannowych dla Unii, mając na uwadze potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofagów.

5. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które są poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej w sposób wyrywkowy i częstotliwości przeprowadzania tej kontroli, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które są poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej w sposób wyrywkowy, i częstotliwość przeprowadzania tej kontroli, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie stwarzają te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty.

6. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia ilości roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną ilość roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na uwadze ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów wraz z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami.

7. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, których kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez właściwy organ, oraz warunki, jakie powinno spełniać to miejsce, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, których kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez Głównego Inspektora, oraz warunki, jakie powinno spełniać to miejsce, mając na uwadze potrzebę prawidłowego przeprowadzenia kontroli identyfikacyjnej i kontroli bezpośredniej tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej oraz wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, opakowanie tej przesyłki lub partii lub środek transportu, którym ta przesyłka lub partia jest przemieszczana, mając na względzie konieczność zapobieżenia rozprzestrzenieniu się agrofagów.

9. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia sposobu przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, mając na uwadze ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów wraz z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami.

Art. 82. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o przepisach o ochronie roślin lub ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 972 i 2020), należy przez to rozumieć odpowiednio, w zakresie uregulowanym niniejszą ustawą, przepisy o ochronie roślin przed agrofagami lub niniejszą ustawę.

Art. 83. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 10 ust. 1, art. 20 ust. 1–3, art. 22 ust. 1b, art. 23 ust. 5 oraz art. 30 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 81 ust. 1–7 i 9, nie dłużej jednak niż do dnia 14 grudnia 2029 r., i mogą być zmieniane lub uchylane na podstawie art. 81 ust. 1–7 i 9;

- 2) art. 8 ust. 5, art. 13 ust. 6, art. 15 ust. 3, 4 i 6, art. 18 ust. 6e, art. 20 ust. 4, art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 11, art. 30 ust. 6, art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 6, art. 34 ust. 8 oraz art. 36 ust. 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc do dnia 14 grudnia 2029 r.;
- 3) art. 104 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 57 ust. 3, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, uchylić przepisy wydane na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1 pkt 2 przed upływem terminu określonego w tym przepisie, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne stwarzane przez określone agrofagi lub zapewnienie prawidłowego przebiegu kontroli występowania agrofagów lub kontroli urzędowych, w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 84. Traci moc ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 972 i 2020).

Art. 85. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.